

AITHRIS AR CHRÍÓST

TOMÁS À CEMPIS
Do Sgríobh.

AN T-ATHAIR PEADAR
UA LAOCHAIRE
D'aistíriugh.

LEABHAR A HAON.

BRÚN AGUS Ó NOLAIN, TEOR.
Baile Atha Cliath Béal Feirste
Corenigh Portlárige

1990

NATIONAL
LIBRARY OF
IRELAND

RÉAMH-RADH

Tá chuig bliana déag caithe ó'n uair a cuireadh "Aithris ar Chríost" i gcló ar dtús. Do bhí ana-mbeas ag an bpobal ar an leabhar ó thosach, agus tá i gcomhnuí. Ní haon iongna san. Las-muigh desna Sgríbhinní Diadha féin, is beag leabhar is mó a thaitneann leis an bpobal ar fuid an domhain ná an "Imitatio Christi," agus is áluinn an innsint a dhein an t-Athair Peadar ar an sgeal atá sa leabhar bhunúigh. Is cuimhin liom an t-Athair Diarmuid O Murchú, Canónach, a bhí 'na shéagart paróiste i Maghechromtha, a rádh gur léigh sé lámhscríbhinn an Athar Peadar agus tar éis é chur i gcomparáid leis an Laidin bhunúigh agus le haistriúcháin i mBéarla agus sa bhFraincis agus le "Searc-leamhain Chríost," gurbh'é a thuairim gur sháruigh "Aithris ar Chríost" aon aistriúchán eile dár léigh sé. Ní beag de dheimhniú é sin ar áilleacht "Aithris ar Chríost."

Ar chuid seo den "Aithris" atá sa leabhrán seo do cuireadh i gcló san "Irish Weekly Independent" agus san "Sunday Independent" é le cead ó'n Athair Risteard Pléimeann, agus is le n-a chéad san atá sé á fhoilseáil i bhfuirim leabhair anois.

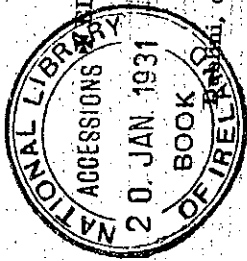
Shán Ó Cuív.

Baile Atha Cliath, 1930.

Nihil Obstat:
RECCAREDUS FLEMING,
Censor, Theol Deput.

Imprimi potest:
DUARDUS,
Archiep. Dublinien.,
Hiberniae Primas.

Printed, die 6 Julii, anno 1930.

AN CHIAD LEOUR.

Caibidil a hán.

Lean Críost agus túir druim lá le bysh a tael.

1. An té a leanan Mishi ní chiúlan shé sa doirhacht, ader an Tiarna. Bréiri Críost iad san. Cuirid shiadh a n-úil dúing, má's mah ling veh gan doirhacht ná duili ínting, nách fláir dúing, 'nár meaha agus 'nár miásiv, aihirish a ghianav er Críost féin.

Bímish, dá vrí-shin, a shyr-vachnav er veaha Isa Críost.

2. Tá bua ig an deagasc a hugar Críost ueg er heagasc na náv go lét, agus an té go mèsach an ínting cheart íge gheóch shé bie sbrideálta sa teagasc san.

Ach ráinlon dá lán duíni veh ag éshdeacht go minic lesh an Síshgéal agus ná cuirid shiadh puing sími aun, toshic gan ínting Críost a veh acu.

Ach an té gur mian lesh bréiri Críost do hishgint a gear, agus le sochar, ná fláir ób a ghíhal a ghianav chun a veaha er fad do chur er an dol le beaha Críost.

3. Cad é an tairfi ghoit veh ábalta er lóirt go léanta er an Dríonóid, má's duíni gan úlycht tu ag's go guiread tú fearag er a Dríonóid?

AN CHEAD LEABHAR.

Caibidil a haon.

Lean Críost agus tabhair druim láirha le baos an tsognait.

1. An té a leanann Mise ní shiúbh-lann sé es doircheacht, adeir an Tigh-earna. Bréithre Críost iad san. Cuirid siad i n-úil dúinn, má's maith linn bheith gan doircheacht ná dalle in-tinne, nách foláir dúinn, i n-ár mbeatha agus i n-ár mbéasarbh, aith-ris a dhéanamh ar Críost féin. Bímish, dá bhri sin, ag síor-mhacht-mamh ar bheatha Iosa Críost.

2. Tá buadh ag an dteagasc a thugann Críost uaidh ar dheagasc na naomh go léir, agus an té go mbeadh an íntinn cheart aige gheobhadh sé biadh spioradálta sa teagasc san.

Ach ráinigheann dá lán daoine bheith ag éisteacht go minic leis an Síshgéal agus ná cuirid siad puinn suime aun, toisc gan íntinn Críost a bheith aca.

Ach an té gur mian leis bréithre Críost do thuisgint i gceart, agus le sochar, ní foláir do a dhicheall a dhéanamh chun a bheatha ar fad do chur ar son dul le beatha Críost.

3. Cad é an tairbhe dhuit bheith ábalta ar labhairt go léigheanta ar an dDríonóid, má's duine gan umhlúisheacht tu agus go guireann tu fearag ar an dDríonóid?

Is dein nách briahra doingi a ghinean náy ná fíorán de ghuini, ach gur beaha vah a hairigean grá Dé er ghuini.

B'éár lium an aihrí veh am chry ná me veh ábalta er inshint cad é an ní aihrí.

Dá meach an Bíobála go léir de ghlan veaur agút, agus ráiti ná 'n-olav go léir, cad é an tairíí ghoit é gan grá Dé agus grásta Dé a veh agút?

Bysh gach byshi agus bysh er fad ish ea gach ní ach aváin grá a huirt do Ghie agus a hoil a ghiánav.

Shidí an chial is írdi, neahum do chur sa tál so agus ryacht na vlahas do háhrú.

4. Bysh, dá vrí shin, ishea dúil a chur a seviréas agus veh a brah ér, mar ray shé er neavní.

Bysh ishea dúil a chur a n-onóir, agus veh a rih i nie na h-ueshleachda.

Bysh ishea toil a huirt do ghrúsh, dúil a chur sa rod a chuirhig pianta ifiring ort er baul.

Bysh ishea dúil a chur a sál fada áil, agus gan dúil a chur a sál fónta chahav.

Bysh ishea fiachant chun na beaha so er fad, agus gan cuinav inéachor er an meaha atá róing.

Bysh ishea mian ar gry do chur in sna nehi atá ag imeacht ueng er cob.

Is deivhin nách briathra doimhne a dheineann naomh ná fíorson de dhuine; ach gur beatha mhaith a thairingeann grádh Dé ar dhuine.

B'fhearr liom an aithrige bheith am' chroidhe ná me bheith ábalta ar dh'innsint cad é an ní aithrige.

Dá mbeadh an Bíobla go léir de ghlan mheabhair agat, agus ráidhte na n-oll-amh go léir, cad é an tairbhe dhuit é gan grádh Dé agus grásta Dé a bheith agat?

Baóis gach baóise agus baóis ar fad iseadh gach ní ach ambáin grádh a thabhairt do Dhia agus a thoil do dheanamh.

Sidí an chial is aoidhe, neamhsuim do chur sa isaoghal so agus righeacht na bhfiathas do shaothruí.

4. Baóis, dá bhri sin, is eadh dúil a chur i saidhbhréas agus bheith ag brath air, mar raghaidh sé ar neamh-nídh.

Baóis iseadh dúil a chur i n-onóir, agus bheith ag rith i ndiaigh na h-uaisleachta.

Baóis iseadh toil a thabhairt do dhruis, dúil a chur sa rod a chuirfidh pianta ifrinn ort ar baul.

Baóis iseadh dúil a chur i saoghal fada dh'fhagáil, agus gan dúil a chur i saoghal fóghanta chathreamh.

Baóis iseadh féachaint chun na beatha so ar fad, agus gan cuimhneamh in 'son chor ar an mbeatha atá ró-mhainn.

Baóis iseadr mian ar groidhe do chur in sna neithe atá ag amtheacht.

anáirdí, agus gan brosdú cluin an h-áiti 'n-a meg ivineas shryy aguing, agus go vanhi shé aguing.

5. Cúimhig go minic er a shean-ocal úd: Ní vion an túil sáda le n-a vicean shí, ná an chluas le n-a n-airfón shí. Brehng, dá vri shin, er conas a chim-eatuir do chry ó ghrá do sna nihiv a chítear, agus er conas iúmpóir er na nihiv ná fictear. Oir, an vuintir a leanan sásav a nroh-vian sailid shiad a guínsias, agus callid shiad grásda Dé.

Caibidil a Dó.

Ulycht Aigini.

1. Is hé nádúr an duini dúil a veh ige in ólas; ach cad é an tairifi ólas gan eagala Dé?

An duini bocht tuaha a ghinean raer Dé, is fear go muar atá an shgial ige ná ig olav an uer a bugan faili an féin agus é a fairi er ghluashacht na spiártha.

An té a chuirean ahini cheart er féin, tuigean shé a huery féin, agus ní chuirean mola ó ghuini an áhas er.

Dá meach ólas agus er a vuil dé nihiv sa doun agus gan me veh er sdaid na ngrást, cad é an tairifi ghian-hach shé ghom a láhir Dé, a twhig breh oram do raer mo ghniortha?

uainn ar cos-anáirde, agus gan brostú chun na h-áite 'n-a mbeidh acibhneas sfuruidhe againn, agus go bhfanfaidh sé againn.

5. Cúimhig go minic ar an sean-fhocal úd: Ní bhionn an tsuil sásta le n-a bhfeiceann sí, ná an chluas le n-a n-airigheann sí. Breithnigh, dá bhri sin, ar conas a chimeádfair do chroidhe ó ghrádh do sna neithibh a chítear, agus ar conas a dh'iompóchair ar na neithibh ná feictear. Oir, an mhuintir a leanann sásamh a ndroch mhian sailidh siad a gcoinsias, agus callid siad grásda Dé.

Caibidil a Dó.

Umhlugheacht Aigne.

1. Is é nádúr an duine dúil a bheith aige in eolus; ach cad é an taurbhe eolus gan eagla Dé?

An duine bocht tuatha a dheineann réir Dé, is fear go mór atá an sgéal aige ná ag ollamh an uabhair a thugann failighe ann féin agus é ag faire ar ghluaiseacht na spéartha.

An té a chuireann aithne cheart air féin, tuigean sé a shuaraighe féin, agus ní chuireann moladh ó dhaoine son áthas air.

Dá mbeadh eolus agus agam air a bhfuil de neithibh sa domhan agus gan me bheith ar staid na ngrást, cad é an tairbhe dhéanfadh sé dhom i láthair Dé, a thabharfaidh breith orm do féin mo ghniomhartha?

2. Cuir uet an dúil vuar san i n-eólas. Tá mórán fíll agus mórán dol amú aigini sa dúil shin.

Is maith le lucht óluish go mefi a fiachaint suas chútha agus a mola a n-eagana.

Tá mórán rody ná dincean ólas ortha an tairifi do'n anam.

Agus tá an duini shin go mnuar gan chial a huan airi d'an nehiy eli ach dos na nehiy a ghinean tairifi anama gho.

Ní huan mórán focal sásv méngi; ach cuirean beaba veb sueneas er an aigini; agus tujan an cuisbhas glan muinín vuar do ghuijní à Die.

3. Dá véd é t'eólas agus dá eaus, ishea is déni an vreh a túrfar ort mara meg do veaha náfa do raer t'eoluish.

Ná, bíoch muar-is-fíu ort, dá vri shin, mar gheaul er chérd ná er aluín, ach bíoch eagala ort mar gheaul er an ólas atá fáilha agat.

Má higean tú at' aigini go vuil a lán nehi er ólas agat agus go duigeau tú iad mah go leór, bíoch is agat, lesh, go vuil a lán eli nehi agus ná fuil an ólas agat ortha.

Ná bí uevireach mar gheaul er t'eólas, ach adavuyg t'aineólas. Cad chuigi go guirfa-sa hu féin toy fngi, agus go vuil mórán duini nis léapha ná hu agus nis ilti er a ní ná hu?

2. Cuir uait an dúil mbór san i n-eólas. Tá mórán fill agus mórán dul amú aigne sa dúil sin.

Is maith le lucht eoluis go mbeifi ag féachaint suas chúcha agus ag moladh a n-eagna.

Tá mórán rudaí ná deineann eólas ortha eon tairbhe do'n anam.

Agus tá an duine sin go mór gan chial a thugann aire d'aon neithibh eile ach dos na neithibh a dheineann tairbhe anama dho.

Ní thugann mórán focal sásamh méinne; ach cuireann beatha mbaith suaimhneas ar an aigne; agus tujan an coisias glan mainighín mhór do dhuine as Dia.

3. D'á mbéid é t'eolus agus d'á fheabhas, iseadh is déine an bhreith a tabharfar ort mura mbeidh do bheatha naomhtha do réir t'eoluis.

Ná bíodh mór-is-fíu ort, d'á bhrigh sin, mar gheall ar chéird ná ar eal-adhuin, ach bíodh eagla ort mar gheall ar an eolus atá fághalta agat.

Má thugeann tú ad' aigne go bhfuil a lán neithe ar eolus agat agus go dtuigeann tú iad maith go leór, bíodh fhisos agat, leis, go bhfuil a lán eile neithe agus ná fuil son eolus agat ortha.

Ná bí uaibreach mar gheall ar t'eolus, ach admhugh t'aineolus. Cad chuige go guirfa-sa thu féin roimh soinne, agus go bhfuil mórán daoine nice léigheants ná thu agus níos olte ar an ndlighe ná thu?

Má's mah leat rud éigin tairfeach d'oluim agus a voh er éolas agat. ná hiar go guirfi ahini ort ná go guirfi sím ionat.

4. Shidí an oluim is fírdí agus is tairfí, fíor-ahini er ghutní fén agus úirishleacht.

Eagana vuar agus fíorántacht ishea gan áb yv a ghiánav asing fén, agus meas muar mah a voh aguing er a vear haul a góny.

Bloch go vicfá peaca ig duini eji á ghiánav as cóir do húl, nó coir broum éigin, uíor cheart doir a veas gur fear tu fén ná é, mar ní eadarysh cad é an aid a vefá fén er gheu-staid.

Táimid go léir lag; ach tuig-sí ná fuil éngí nís luigi ná hu fén.

Caibidil a trí.

Teagasc ó'n viringi.

1. Is shianvar an té a gheyn teagasc ó'n viringi fén, an té ná feyn an teagasc trí boluidíy agus trí ghuhan-uiv-imion, ach ó'n viringi mar atá shí.

Cuirean ár duerim fén agus ár gíal fén amú shing go minic, agus ní puing a chíd shíad.

Cad é an tairfí móran avinísh a dáy níhi doingi, doracha ná beg oruing freaguirí unta is an vrehúntísh, peoca veg éolas aguing orha nó ná beg?

Má's maith leat rud éigin tairbheach a dh'fhoighluim agus a bheith ar eolus agat, ná h-iar go gcuirfi aithne ort ná go gcuirfi suim ionat.

4. Shidí an fhoighluim is acirde agus is tairbhighe, fíor-aithne ar dhuine fén agus úirisleacht.

Eagna imhór agus fíorántacht is eadh gan son nuaidheamh a dhéanamh asaimn fén, agus meas mór maith a bheith agaimn ar an bhfear thall y gcomhnuidhe.

Bloch go bhfeicfá peaca ag duine eile á dhéanamh os combair-do shúl, nó coir throm éigin, níor cheart duit a mheas gur fearr tu fén ná é, mar ní fheadarais cad é an fhaid a bheifá fén ar dueagh-staid.

Táimid go léir lag, ach tuig-se ná fuil éinne otos laige ná thg fén.

Caibidil a trí.

Teagasc ó'n bhfirinne.

1. Is séamhar an té a gheibheann teagasc ó'n bhfirinne fén, an té ná faigheann an teagasc trí sholuidíbh agus trí ghuthansaibh a dh'imthigh-eann, ach ó'n bhfirinne mar atá sí.

Cuireann ár dtuairim fén agus ár geisall fén amú sinn go minic, agus ní puinn a chíd síad.

Cad é an tairbhe móran aighnis i diaobh néithe doimhine, dorcha ná beidh orainn freagairí ionta is an bhreitheamhantars, pé'ca bheidh eolas agaimn ortha nó ná beidh?

Is leav an gnó ghéug faif a huirt
in sna nihiv atá tairfeach, ryachtan-
ach, agus curam a ghianav de nihiv
byha, d'fóvalacha. Tá súil aguing
agus ní icimíd.

2. Agus cad é shin d'uing-na cad a
vuinean le tíarmuiv sus?

An té go louran an Briahar Shyry
lesh, tá shé sár o'n-a lán tuirimí.

O'n-an Vriahar atá gach uili ní, agus
louruid shiad go léir an Tan san, agus
ish é shin an Tosach a louran ling-na.

Gan E ní tuigtear ná ní vrehnítar
i gearr.

An té gur b'éngí aváin lesh gach ní,
agus do hairgean gach ní chun éngí
aváin, agus a chion gach ní in éngí
aváin, ní bac er veh shasavach na
chry agus veh er a hueneas a léhir Dé.

O, a Ghie na firingi, ántuig mi leat
fén a ngrá hry!

Bím go minic tuirshach ó veh a lé a
lán nihí agus ag éshdeacht le n-a lán
nihí, agus gurab'unat-sa atá mo ghuil
agus mo viau go léir.

Eshdeach gach locht teaguishe, bíoch
gach ní cruhíhi ciúin ad' láhir, agus
lour-shi fén lum at' ánar.

3. Dá ántyhacht a veg duimí an fén
agus dá hímplocht a ve shé an' aigini,
is ea is mó agus is irdi na nihí a hici
shé gan dua, mar tagan solas tuish-
geana chuigi ó'n áit huas.

Is leamh an gnó dhúinn faillige a
thabhairt in sna neithibh atá tairbh-
each, riachtanach, agus curam a
dhéanamh de neithibh baioithe, díobh-
álacha. Tá súile againn agus ní
fheicimíd.

2. Agus cad é sin dúinne cad a bheir-
eann le téarmaibh suadh?

An té go labhrann an Briathar Stór-
uidhe leis, tá sé saor ón-a lán tuirimí.

O'n son Briathar atá gach uile ní,
agus labhrad sied go léir an t-Aon
san, agus is é sin an Tosach a labh-
rann linne.

Gan E ní tuigtear ná ní bhreith-
nightear i gearr.

An té gur p'aon ní ambáin leis gach
ní, agus do tharraingeann gach ní chun
aon ní ambáin, agus a chionn gach ní
in aon ní ambáin, ní bac air bheith
seasamhach 'na chroidhe agus bheith
ar a shuaimhneas i léthair Dé.

O, a Dhie na firinne, sonuig me leat
fén i ngrádh shíoraiche!

Bím go minic tuirseach ó bheith ag
léigheamh a lán neithe agus ag éis-
teacht le n-a lán neithe, agus gur
b'ionat-sa atá mo dhúil agus mo mhian
go léir.

Eisteach gach lucht teagasc, bíodh
gach ní cruthuighthe ciúin ad'láthair,
agus labhair-se féin lom at'áonar.

3. Dá sonúfheacht a bheidh duine
ann féin agus dá hímplocht a bheidh
sé an'aigne, is eadh is mó agus is
aoirde na neithe a thuigfidh sé gan
duadh, mar tagann solas tuigtona
chuige ó'n áit huas.

An té go míon an aigini ghlan, hím-plí, hocuir ige, ní suetear é nuer a hagan mórán ebireacha er, mar dinean shé iad go léir a n-onóir do Ghie, agus dinean shé díhal er gan an chredíúint a lorig do féin dá máir.

Ca vuil an té a ghinean cosc ná ceaty ghoit nis mó ná mar a ghinid na mianta gan smacht atá ishdig ad' chry féin?

Socaryn an Crísdí fioránta, ishdig an' aigini, a láhir Dé er dúsh, na hebireacha atá ige le diánay as cóir duini.

Ansun, a n-inead iad-san á harac-san chun ayinvianta byshi, lúpuig sheshan iad-san chun dea-vrehúntuish.

Ca vuil an té is géiri a chahan troid ná an té atá ad'iaruig smacht a chur er féin?

Agus shin é an gnó ba cheart a veh aguing-na á ghiánay, a buachduint oruing féin agus a fáil láv-uachduir oruing féin a n-ay an lae, agus a cur breshi er ár veaus.

4. Níl feaus ionuing ar a sál so gan olcas égin a gvaíl lesh, agus níl breh-niú dá nimimid gan dol amú égin a gvaíl lesh.

Cuir ahini go húl ort féin. Is cruingi de hlí chun Dé ghoit é ná veh a bretniú go doying er alyntuiv.

Ní cóir locht áil er léan, ná er an ólas raeg atá tairifeach an féin agus

An té go mbíonn an aigne ghlan, shúmplí, shocair aige, ní suaithgear é nuair a thagann mórán oibreacha air, mar deineann sé iad go léir i n-onóir do Dhia, agus deineann sé dícheall ar gan aon chreideamhairt a lorig do féin dá mbarr.

Ca bhfuil an té a dheineann cosc ná ceataghe dhuit níos mó ná mar a dheinid na mianta gan smacht atá is-tigh at' chroidhe féin?

Socarugheann an Críostaidhe fíoraonta, istigh i n-aigne, i láthair Dé er dtiis, na hoibreacha atá aige le déanamh os comhair daoine.

Ansán, i n-inead iad-san á tharrang-san chun ainbhianta baoise, lúfáidh seisean iad-san chun deagh-bhreith-eamhantais.

Ca bhfuil an té is géire a caitheann troid ná an té atá ad'iarraidh smacht a chur ar féin?

Agus sin é an gnó ba cheart a bheith againn á dhéanamh, ag buschtaint orainn féin agus ag fáil lámh-uachtair orainn féin i n-aghaidh an lae, agus ag cur breise er ár bhfeabhas.

4. Níl feabhas ionainn ar an saoghal so gan olcas éigin ag gabháil leis, agus níl breithniú dá ndeimimid gan dul amú éigin ag gabháil leis.

Cuir aithne go bumbhal ort féin. Is cruinne de shlighe chun Dé dhuit é ná bheith ag breithniú go doimhinn ar ealadhantaibh.

Ní cóir locht fháil ar léigheann, ná ar aon eolas réidh atá tairbheach ann

órdnuighi ó Ghie, ach is ceart a góny
tosach a huirt don chruinnias ghlan
agus don veaha foránta.

Ach tá duíni ann agus is mó acu
ólas do chruingiu ná beaha vah do
chabav. Dá vri shin bíd shiad a dól
ann go minic agus is beog má víon
an tochar ó n-a sáhar.

5. O, dá nintí iread dífhil er na du-
áilciv a ghibirt agus er na suáilciv do
háhrú, agus a dintear er cheshdeanuiv
do chur, ní véach iread ilc ná iread
droh-haumpla imeasc duíni agus tá,
agus véach smacht nís fear a mainish-
trív.

Go dein, nuer a hucúig lá an vreh-
tútuish ní fiarhófar dng cad a lémuir,
ach fiarhófar dng cad a ghineamuir.
Agus ní fiarhófar dng ar louramuir go
mah, ach fiarhófar dng ar chahamuir
ár meaha go diaga.

Inish an méid sho ghom. Na mayish-
trí muara agus na hueshli léng úd go
lér go roiv ahini vah agut orha an aid
a víodar beó, agus gur vuar a gáil a
voulum, ca vuil shiad inish?

Tá duíni eli 'na n-inead inish, a
fáil an airgid a ví acu dá áil, agus ní
eader a gulnid shiad inachor orha.
An aid a víodar beó ví meas égin orha,
ach ní hráchedan éngi inish orha.

féin agus órdnuighthe ó Dhie, ach is
ceart i gcomnuighthe tosach a thabhairt
don choinsias ghlan agus don bheatha
fioraonta.

Ach tá daoine ann agus is mó acu
eolas do chruinniú ná beatha mhaith
do chaitheamh. Dá bhí sin bíd siad
ag dul amú go minic agus is beag má
bhíonn aon tsochar ó n-a saothar.

5. O, dá ndeintí oiread díchill
ar na dobháilcibh do dhíbirt agus ar
na sobháilcibh do shaothru, agus a
deintear ar cheisteanabh do chur, ní
bheadh oiread míle agus oiread droch-
shampla imeasc daoine agus tá, agus
bheadh smacht níos fearr i mainis-
tríbh.

Go deimhin, nuair a thioctaidh lá an
bhreitheamhantais ní fiafróchar dinn
cad a léigheamair, ach fiafróchar
dinn cad a dheineamair. Agus ní fia-
fróchar dinn ar labharamair go
maith, ach fiafróchar dín ar cheith-
eamair ár mbeatha go diadha.

Innis an méid seo dhom. Na maigh-
istí móra agus na huaisle léighinn úd
go léir go raibh aithne mhaith agat
ortha an fhaid a bhíodar beó, agus gur
mhór a gcáil i bhfoghlaime, cá bhfuil
siad anois?

Tá daoine eile 'na n-inead anois, ag
fáil an airgid a bhí aca dá fháil, agus
ní fheadar an gcuimhneid siad i
n-aon chor ortha. An fhaid a bhíodar
beó bhí meas égin ortha, ach ní
thráchtann anois anois ortha.

6. O! Nách tapuig imíon glóiri an tael sho! Is tru ná roiv a meaha do raer a n-sóluis. Dá mèach ní ha n-aishdear a véach an léan ná an outuim.

Cad é a vuil de dhuini dá gailínt trí eolas vâh a tael, agus gan puing simi acu a sherivish Dé!

Agus, ó's túsge leó veh muar, dâr leó, ná veh úl, cuirean a máireacht fén er neavní iad.

Ish é an duini muar a geart an té go vuil grá muar do Ghie ige.

Duini muar a geart ishea an té atá suarach dâr lesh fén, agus ná cuirean sím san onóir is árdi.

Duini cialvar a geart ishea an té a veasan ná fuil ach slachar a nihiv a tél sho go léir shochas Críost áil.

Duini fir-léanta ishea an té a ghinean toil Dé agus do hiánan a hoil fén.

Caibidil a ceathir.

Fiáhuint róing.

1. Ní ceart géll do gach focal ná do gach bagairt; ach an'rod do veá go hairreach agus go fadaraynach do raer Dé.

Monuar! is minic gur túsge ling an t-olc a chredúint a dáiv duin' eli, agus do reá 'na háv, ná an vah, táimíd chó lag san.

Ach ní ghélid duini fóiranta do gach shgial, mar tuigid shiad luigi an duini,

6. O! Nách tapaidh a dh'imthigheann glóire an tsaoghail seo! Is truagh ná raibh a mbeatha do réir a n-sólais. Dá mbeadh ní hi n-aistear a bheadh an léigheann ná an fhoghlainn.

Cad é a bhfuil de dhaoine dá gcaill-eamhaint trí eolas b'baoth an tsaoghail agus gan puinn suime acá i seirbhís Dé!

Agus ó's túsge leó bheith mór, dâr leó, ná bheith umhal, cuireann a mbaothaireacht féin ar nearmhídh iad. Is é an duine mór i gceart an té go bhfuil grádh mór do Dhia aige.

Duine mór i gceart iseadh an t-é atá suarach dâr leis féin, agus ná cuireann suim san onóir is aoirde.

Duine ciallmhar i gceart iseadh an t-é a mheasann ná fuil ach salachar i neithibh an tsaoghail seo go léir seachas Críost a dh'fhagháil.

Duine fóir-léigheanta iseadh an t-é a dheineann toil Dé agus do sheánann a thoil féin.

Caibidil a ceathair.

Fiachaint romhainn.

1. Ní ceart géilleadh do gach focal ná do gach bagairt; ach an rud do mheádh go hairreach agus go fadar-adhnach do réir Dé.

Monuar! is minic gur túsge linn an t-olc a chreideamhaint i dtaobh duine eile, agus do rádh 'na fhaobh, ná an mháith, táimíd chomh lag san.

Ach ní ghélid daoine fóiranta do gach sgeal, mar tuigid siad laige an

a hucacht chun an uile, agus chun díovála ghianav le cayint.

2. Is muar an chial gan veb oban i ngníov, ná ró cheaundána a shasav ár mrethúntuish féin.

Agus is muar an chial, lesh, gan cayint gabéngi do chredítint, agus gan an rod a chloshimíd, nó a chredimíd, do sgrúli láibrach ishdeach a gluesh duin'eli.

Giac cóirli ó ear chialvar chuinstiasach, agus bí nús tuca chun éolúish áil ó ghuini is fear ná hu, ná chun do rian féin a leantint.

Dinean beaha vah duini eagany do raer Dé, agus ilti er a lán nihi.

Dá úirtshli a veg duini an féin, agus dá iomláini a chuirtshli shé a hoil le asy a ve shé ins gach ní.

Caibidil a Cúig.

Lé na Shgrivngi Diaga.

1. An fringí is ceart do lorag sa Shgrivng Diaga agus ní h-ueshleacht cayintli.

Lesh an ínting le n-ar dinag an Shgrivng Diaga ishea is ceart an Shgrivng Diaga go léir do lé.

Ní guntacht focal is ceart dúing a lorag sa Shgrivng Diaga, ach tairifí. Is ceart dúing veb ché toilheanach chun leour shimplí diaga do lé agus vemísh dá ma leouir ghoingí árdá ied.

duine, a thugthacht chun an uile, agus chun díobhála dhéanamh le cainnt.

2. Is mór an chiall gan bheith obann i ngníomh, ná ró cheaundána ag seas-anh ár mbreitheamhantais féin.

Agus is mór an chiall, leis, gan cainnt gach aoinne do chreideamhaint, agus gan an rud a chloisimíd, nó a chredimíd, do sgaóileadh láithreach isteach i geluais duine eile.

Giac combhairle ó fhear chiallmhar choinsiasach, agus bí níos tugtha chun éolais fháil ó dhuine is fearr ná thu, ná chun do rian féin a leanamhaint.

Deineann beatha mhaith duine eag-naidhe do réir Dé, agus oite ar a lán neithe.

Dá úirtshle a bheith duine ann féin, agus dá iomláine a chuirtfidh sé a thoil de toil Dé, iseadh is eagnaighe agus is suaimhneasaiithe a bheith sé ins gach ní.

Caibidil a Cúig.

Léigheadh na Sgríbhinní Diadha.

1. An fhrinne is ceart do lorag sa Sgríbhinn Diadha agus ní h-uaisleacht cainnte.

Léis an íntinn le n-ar deineadh an Sgríbhinn Diadha iseadh is ceart an Sgríbhinn Diadha go léir do léigheadh.

Ní guntacht focal is ceart dúinn a lorag sa Sgríbhinn Diadha, ach tairbhe. Is ceart dúinn bheith chómh toilthe-eanach chun leabhar simplidhe diadha do léigheadh agus bheimis dá mba leabhair dhoimhne árdá ied.

Ná cuireadh údarás an shgringeoira sheirbhean ort pé beag nuair an éirim litreachta atá áige ach d'ineadh dúil sa viringi bu tarrac chun an leuoir do lé.

Ná fíarhig cé duert a lehd sho, ach éshl lesh an ní a dertear.

Imíd na dúini, ach fanan fíringi an Tiarna aun do hior. Louran Die ling i mórán shlíti, gan fiachaint do ghuini sheochas a chéili.

Dinan ár viarhrybacht fén ceaty ghúing i lé an Shgriving Diaga nuer le ayl ling sgrúidú agus brehniú ghianáv er a rod is ceart dúing a sguili haruing.

Má's mah leat fairifi vuint as a Shgriving Diaga lé é go húl agus go shimpli agus go dílish, agus ná h-iar chyha ainim léng a veh ort.

Fíarhig go fonavar a dáv bréhri na náv agus éshl leo go ciúin agus ná cuireadh solúidí na shean an ferithean ort, mar ní gan fá a lourtar iad.

Caibidil a Shé.

Dúil aynhrianta.

1. Aen uer a chuirean an dúini dúil aynhrianta a rod tagann buereav er láthrach.

Ní víon sueneas chyha er ear an uer, ná er ear na sayintí. An té atá úl

Ná cuireadh ughdarás an sgríbhneóra seirbhean ort pé beag mór an éirim litreachta atá áige ach d'ineadh dúil sa bhíringe thu tharrang chun an leabhair do léigheadh.

Ná fiafraigh cé dubhairt a leithéid seo, ach éist leis an nídh a deirtear.

Lathighid na daoine, ach fanan fírinne an Tighearna aun do shíor. Labh-rann Dia linn i mórán slighite, gan féachaint do dhuine seachas a chéile.

Deineann ár bhfiafraightheacht féin ceataighe dhúinn i léigheadh an Sgríbhinn Diadha nuair is áil linn sgrú-dadh agus breithniú dhéanamh ar an rud is ceart dúinn a sgaoleadh thor-ainn.

Má's maith leat tairbhe bhaint as an Sgríbhinn Diadha léigh é go h-úmhál agus go simplidhe agus go dílis, agus ná h-iar choidheche ainm léigbinn a bheith ort.

Fiafraigh go fonnamhar i dtaobh bréithre na naomh agus éist leo go ciúin agus ná cuireadh solúidí na sean aon tseirbhean ort, mar ní gan fáth a labharthar iad.

Caibidil a Sé.

Dúil ainshrianta.

1. Aon uair a chuireann an duine dúil ainshrianta i rud tagann buair-eamh air láithreach.

Ní bhíonn suaimhneas choidheche ar fhear an uabhair, ná ar fhear na

agus an té atá gan dúil a seivreas tá mórán suenish aigini acu.

An duini ná fuil básíhi go humalán fós, a n-aigini féin, cuirtear cah er go luah agus buetear er a nihiv beoga suaracha.

An té atá lag 'na chraífeacht agus clán, fós, do sna nihiv a hainghan lesh a golving, is ana-gheocuir dó é féin do harac er fad ó vianuiv a tael shó.

Agus dá vrí shin bíon gruem er go minic nuer a hairigean shé é féin uaha; agus is fuirishdi fearag a chur er má vion éngi a cur 'na chuingiv.

2. Ach má hásyn shé a vian beg a chuínshias á ghára láhrach go troum, toshc gur ghél shé don droh vian nár hug dó inéachor an sásav a ví ueg.

Dá vrí shin is le cur a guingiv ár ndroh vian atá sueneas aigini dáirírv le fáil agruing, agus ní le géli ghoiv.

Agus ní há gry an duini cholany atá an sueneas le fáil, ná a gry an duini go vuil a vian ins na nihiv atá lasmuh dhé, ach sa chry go vuil a vian a nihiv sbrideálta.

sainte. An té atá umhal agus an té atá gan dúil i saidhbhreas: tá mórán suaimnis aigne aca.

An duine ná fuil básuite go hionlán fós, i n-aigne féin, cuirtear cath air go luath agus buaidhteair air i neithibh beaga suaracha.

An té atá lag 'na chraíbtheacht agus claon, fós, do sna neithibh a thaitheann leis an gcolainn, is ana-dheacair do é féin do tharrang ar fad ó mhianaibh an tsoghaill seo.

Agus dá bhfrí sin bíonn grusaim air go minic nuair a tharraingeann sé é féin uatha; agus is fuiriste fearg a chur air má bhíonn soinne a cur 'na choinnibh.

2. Ach má shásuigheann sé a mhian beidh a choinsias á dhaoradh láithreach go trom, toisc gur ghéill sé don droch mhian nár thug do i n-aon chor an sásamh a bhí uaidh.

Dá bhfrí sin is le cur i gcoinnibh ár ndroh mhian atá suaimhneas aigne dáiríribh le fáil againn, agus ní le géilleadh dhóibh.

Agus ní 'hi gcroidhe an duine cholnsaidhe atá an suaimhneas le fáil, ná i gcroidhe an duine go bhfuil a mhian ins na neithibh atá lasmuigh dhe, ach sa chroidhe go bhfuil a mhian a neithibh spioradálta.

Caibidil a Shacht.

Shachuin an vuinín vāh agus an t-uar.

1. Is bāh an té a chuireán a vuinín a dufní, ná as á rod crunúihí.

Ná bíoch ceann-fé ort a dāv sheri-vāshi ghianav don ear haul, trí ghrá d'Iosa Críost, ná a dāv veh at' ghuini vocht a rayre a tael sho.

Ná bíoch do hasav ort féin, ach bíoch do vuinín go shasavach á Die.

Din do ghúhal fén agus couróig Die leat.

Ná bíoch do vuinín as t-eólas á gastacht an duini beo, ach gráda Dé; mar is é Dia do chouryn le locht na húlychda agus do leagan er lár locht an uer.

2. Ná dím myv á sevreas má tá sevreas agut; ná as do cháirdiv má táid cóchdach; ach bíoch do vvy á Die, ó is é a h-ugan dúing gahárod, agus gur mian lesh é fén a húirt dúing har gahárod.

Ná bí muiteach má's fear muar tu, nó fear breá, agus go viatich tám breóiteachta an véd agus an vreshacht do loit.

Ná glac sásav mar gheaul er t'érim aigini, ná er do ghiárehúsh, le heagala go guirfá mí-hásav er Ghie, agus

Caibidil a Seacht.

Seachain an mhainighin bhaoth agus an t-uabhar.

1. Is baoth an té a chuireann á mhainighin as daoine, ná as aon rud cruthuibe.

Ná bíoch ceann-fé ort i dtaobh seirbhíse dheanamh do'n fhear thall, tré ghrádh d'Iosa Críost, ná i dtaobh bheith at' dhuine bhocht i radharc an tsaoghail seo.

Ná bíoch do sheasamh ort féin, ach bíoch do mhainighin go seasamhach á Dia.

Dein do dhícheall féin agus cabhró-chaidh Dia leat.

Ná bíoch do mhainighin as t-eólas féin ná á gastacht aon duine beo, ach amháin á gráda Dé; mar is é Dia do chabhruigheann le lucht na h-umhlúigheachta agus do leagan ar lár lucht an uabhair.

2. Ná dein maoidheamh á saidhbheas má tá saidhbheas agat; ná as do cháirdibh má táid siad comhachtach; ach bíoch do mhaoideamh as Dia, ó 's é a thugann dúinn gach aon rud, agus gur mian leis é féin a thabhairt dúinn thar gach aon rud.

Ná bí maoidhteach má's fear mór tu nó fear breá, agus go bhíeadfadh taom breóiteachta an mhéid agus an bbreathacht do lot.

Ná glac sásamh mar gheall ar t'érim aigne, ná ar do ghéarchúis, le heagla go gcurfá mí-shasamh ar Dhia,

gurab'é Die a hug doir pé deabréhi atá unat.

3. Ná meas gur fear tu ná duíni eli, le heagala go médir go viceach Die gur measa hu ná iad; mar chion Die cad tá ishdig sa duíni.

Ná glac mór-is-fiú mar gheaul er do ghea-oibreacha, óir ní mar a vrehníd duíni a vrehníon Die, agus an rod a hainghan le duíni is minic ná thainghan shé le Die.

Má tá éngi fóna unat, creid go vuil ní is fear ná é a nuíiv eli, i dreó go gimeáituir hu fén úl.

Má veasan tú gur fear gahéngi ná hu fén, ní ghiánha shé bhúiri díovála ghoit; ach má veasan tú gur fear tu fén ná oiread agus éngi aváin, diánhig san díováil vuar doir.

Bion sueneas a góny ig an té atá úl, ach sa chry 'na vuil an t-nar ní vion ach fóramad agus fearag go minic.

Caibidil a h-ocht.

Shachuin iomad muintearhish.

1. Ná nocht t'aigini do gahéngi, ach iniúh do chás do ghuíni atá cialvar agus go vuil eagala Dé er.

Ná bí puing a gólúadar le duíiv óga ná le duíni iasachda.

Ná bí a plámás le duíni seviri, agus ná bíoch duíl agat voh a vochuir duíni unara.

agus gur b'é Dia a thug duit pé deagh-thréithe atá ionat.

3. Ná meas gur fear tu ná daoine eile, le heagla go mb'fhéidir go bhfeiceadh Dia gur measa thu ná iad; mar chionn Dia cad tá istigh sa duine.

Ná glac mór-is-fiú mar gheall ar do dheagh-oibreacha, óir ní mar a bhreithnighid daoine a bhreithnigheann Dia, agus an rud a thaitheann le daoine is minic ná taitheann sé le Dia.

Má tá aon ní foghanta ionat, creid go bhfuil ní is fear ná é i ndaoiuibh eile, i dreó go gimeádfair thu féin umhal.

Má mheasann tú gur fear gach aoine ná thu féin, ní dhéanfaidh sé bhúire díobhála dhuit; ach má mheasann tú gur fear tú féin ná oiread agus aoine amháin, déanfaidh san díobháil mhór duit.

Bionn suaimhneas i gcomhuidhe ag an té atá umhal, ach sa chroidhe 'na bhfuil an t-ushhar ní bhíonn ach formad agus fearag go minic.

Caibidil a h-ocht.

Seachain iomad muintearthais.

1. Ná nocht t'aigne do gach aoine, ach iniúh do chás do dhuine atá cialmhar agus go bhfuil eagla Dé air.

Ná bí puinn i gcomhlúadar le daoine óga ná le daoine iasachta.

Ná bí ag plámás le daoine saidhbhre, agus ná bíoch duíl agat bheith i bhfochair daoine móra.

Din cólúadar le duíni atá úl, shimplí, diaga, dea-viásach, agus din na níhi a áitean chun fóirántachda.

Ná bí muar le h-án vny, ach iar er Ghie mná fóna an dóuin a chur er a leas.

Ná h-iar veh muintearha le h-éngi ach le Die agus le h-aingealiv Dé, agus cimeád tu féin ó aihantas duíni.

Tá oruing carhanacht a húirt do chách ilí, ach ní rod fóna iomad muintearhish.

Ráiníon uereanta go míon duíni tainghavach, mar gheaul er a gheachlú, nuer ná bíon ahini er, agus an-sun, nuer a hagan shé a rayre duíni, ná tainghan shé le héngi.

Measimíd uereanta go guirimíd zhas er ghuíni le veh 'na vochuir, agus is áula, a n-inead san, a vímíd a cur sheribin ortha nuer a huguid shiad fé neara ár mí-viása.

Caibidil a ná.

Veh úl agus fé smacht.

1. Ní ana-vuar ish ea veh fé smacht; maireachtuimt fé laiv uachdaráin, agus gan duíni veh er a hoil féin.

Is nea-chúntarhy go muar do ghuíni veh fé smacht ná duíni veh fé smacht aige.

Dein cónhúadar le daoine atá umhal, simplidhe, diadha, deag-bhéasach, agus dein na neithe a thréigheann chun fóirántachta.

Ná bí mór le h-aon mhnaoi, ach iarr ar Dhia mná fóghanta an domhain a chur ar a leas.

Ná h-iar bheith muintearha le h-aoinne ach le Dia agus le h-aingeal-áibh Dé, agus cimeád tu féin ó aith-eantas daoine.

Tá orainn carhanacht a thabhairt do chách uile, ach ní rud fóghanta iomad muintearthais.

Ráinigheann uaireanta go mbíonur daoine taithneamhach, mar gheall ar a dhéagh-chlú, nuair ná bíonn aithne air, agus ansan, nuair a thagann sé i radharc daoine, ná taithneann sé le h-aoinne.

Measaimíd uaireanta go gcuirimíd áthas ar dhaoine le bheith 'na bhíoch-air, agus is amhlaidh, i n-inead san, a bhíimid ag cur sheirbhthin ortha nuair a thugaid siad fé ndeara ár mí-bhéasa.

Caibidil a naoi.

Bheith umhal agus fé smacht.

1. Ní an-mhór is eadh bheith fé smacht; maireachtuimt fé lámhaibh uachtaráin, agus gan duine bheith ar a thoil féin.
- Is neamh-chúntarthaighe go mór do dhuine bheith fé smacht na daoine bheith fé smacht aige.

A lán de sna duíni atá fé smacht, ní le grá do Ghie is mó atáid shiadh áulúg, ach trí égean. Bíonn a lehéid i bén, agus a gearán gan puing cúshí. Agus ní hucúig sírabi aigini chúba go n-áulúid shiadh iad féin ó chry go huma-lán ar son Dé.

Ruith ansó agus ruith ansúd; ní sueneas le fáil agut ach a n-álycht ghilish fé smacht uachtaráin. Tá mó-rán meaula ó veh a machnáv er áit-eanuiv shochas a chéilí agus ag aish-dirú.

2. Is fíor gur mian le gach duíni beart a ghéanav do raer a veóin féin agus druidim lesh na duíni atá er an aigini lesh.

Ach má tá Dia 'nár vochuir ní muar dúing, inish is írish, ár meón féin do sgúilí ueng er son tairifí na shychána.

Cé tá ché heóiguisach san gur fédir do gabárod a veh er eólas go humalán ige?

Dá vri sbin ná bíoch iomad ún-tuivi agut as do veón féin; ach bí olav le fún chun éshdeacht le meón duíni-eli.

Má's mah é do veón-sa, agus má ghinean tú an meón san do sgúilí uet er son Dé, agus meón duíni'eli do lean-úint, beg tairifí muar agut as san.

3. Oir d'airís go minic gur uea-chún-tírhy éshdeacht le cóirli agus i' gúlasa ná cóirli huirt.

A lán de sna daoine atá fé smacht ní le grádh do Dhia is mó atáid shiadh amblaidh, ach trí égean. Bíonn a leithéidí i bpéin, agus ag gearán gan puinn cúise. Agus ní thlocaidh saoirse aigne chúcha go n-umhlaighid siadh iad féin ó chroidhe go hiomlán ar son Dé.

Rith ansó agus rith ansúd; ní suainhneas le fáil agut ach i n-umhlú-eacht dhilis fé smacht uachtaráin. Tá mó-rán meallta ó bheith ag machtnamh ar áiteanaibh seachas a chéille agus ag aistriú.

2. Is fíor gur mian le gach duine beart a dhéanamh do réir a mheóin féin agus druidim leis na daoine atá ar son aigne leis.

Ach má tá Dia 'nár bhfochair ní mór dhúinn, anois a's arís, ár meón féin do sgaoileadh uainn ar son tairbhé ná síochána.

Cé tá chomh heolgaiseach san gur fédir do gach aon rud bheith ar eólas go hiomlán aige?

Dá bhri sin ná bíodh iomad ionntaobh é agut as do mheón féin; ach bí ullamh le fonn chun éisteacht le meón daoine eile.

Má's maith é do mheón-sa agus má dhéineann tú an meón san do sgaoil-each uait ar son Dé, agus meón duine eile do leanamhant, beidh tairbhe mór agut as san.

3. Oir d'airigheas go minic gur neamb-chonntabhartaighe éisteacht le comhairle agus i ghlacadh ná comhairle thabhairt.

Do hiteach amach, lesh, go médir go méach ceart er gach táv; ach cóna uer agus sdailci 'ish' ea gan géili do ghruini éli nuer ba cheart géili gnó.

Caibidil a dech.

Shachuin iomad cayinti.

1. Shachuin colóid duini; óir is dío-válach an rod voh a gvail do ghnóhív sálta, bíoch gur le huing vacánta a diánfi é.

Óir is fuirshdi shing a hrueiliú le bysh, agus greim a vreh oruing.

Is minic a vís a guideachtuin agus gur v'éar lium ná beng, agus a cayint agus gur v'éar lium go n-éshing.

Canahév dúing voh chò tuguibi chun lourha agus chun cayinti le n-a chéil, agus gurab'anav a haguimid ueg gan aihreachas?

Tá an dúil shin sa chayint aguing mar bímid a d'iaruig sólásh áil ó n-a chéil sa chóra. Bíon fíhi rod a diánav buarha ghuing agus is mah ling ár n-aigni d'osguit.

Is mah ling voh a cúneav agus a trácht er na nihiv a hainghean go muar ling, agus er na nihiv a vion, dar ling, a gvail a n-ár guingiv go muar.

2. Ach foryr! Is minic gur báh an gnó ghuing shin, agus gur folav. Mar ní ró-veog an lot a ghinean an sólas dána san, atá lasmuh ghuing, er hólás Dé lashdig ionuing.

Do thuitfeadh amach, leis, go mb'féidir go mbeadh ceart ar gach taobh; ach comhartha uabhair agus stailce is eadh gan géilleadh do dhuine eile nuair ba cheart géilleadh dho.

Caibidil a deich.

Seachain iomad cairte.

1. Seachain colóid daoine; óir is díobháilach an rud bheith ag gabháil do ghnóthaibh saoghailta, bíodh gur le h-intinn mhacánta a déanfi é.

Óir is fuiriste sinn a thruaillirú le baois, agus greim a bhreith orainn.

Is minic a bhíos i gcuideachtain agus gur bh'fearr liom ná beinn, agus ag caint agus gur bh'fearr liom go n-éistfinn.

Cad 'n-a thaobh dúinn bheith chomh tugtha chun labhartha agus chun cainte le n-a chéile, agus gur b'anamh a thagaimid uaidh gan aihreachas?

Tá an dúil sin sa chaint againn mar bímid a d'iaraidh sóláis fháil ó n-a chéile sa chómrádh. Bíonn fiche rud ag déanamh buartha dhúinn agus is maith linn ár n-aigne dh'fhosgáil.

Is maith linn bheith ag cuimhneamh agus ag trácht ar na neithibh a thaitheann go mór linn, agus ar na neithibh a bhíonn, dar linn, ag gabháil i n-ár gcoinnibh go mór.

2. Ach foraoir! Is minic gur baoth an gnó dhúinn sin, agus gur folamh. Mar ní ró-bheag an lot a dheimneann an sólas daona san, atá lasmuich dhánu, ar shólás Dé laistig ionainn.

Dá vrí shin ní muar dúing voh a gy chun Dé agus a fairi, sar a n-imeóch an ayimshir neng gan tairifi.

Má's mah leat louirt, agus nách mishdi é, louir chun fíorántachda.

Droh haihí, agus neahim a leas ár n-anama, ish ea fé neara ghuing gan cosc a chur le n-ár miál.

Sa n-aum giána dínear córá. diaga, er nihiv diaga, tairifi anama, agus ní tairifi beog é, go muar muar do ghuíni atá er an veon agus er an aigini le chéil a láhir Dé.

Caibidil a hénigiág.

Bresh shychána agus bresh dúhr-achda.

1. Do hucach ling mórán shychána voh aguing dá m'ayil ling cimeád ó chayinteanuiv agus ó ghnóhiv duin' eli, agus ó nihiv ná buinean ling.

Conas is féidir shycháin a voh an aid ayimshiri ig duine a vion sáiti a ngnó agus a gúram duin' eli? ig duine a vion coitianta a túirt ari do nihiv atá lasmuh ghé, agus ná cruingon a chial ach go holic agus go hanav chun fiá chuint ishdeach a n-aigini féin?

Is iving do locht an chry hingil é, mar beg muar-chuid shychána scu.

Dá bhí sin ní mór dhuinn bheith ag guidhe chun Dé agus ag faire, sar a n-imeóch an aimsir uainn gan tairbhe.

Má's maith leat labhairt, agus nách miste é, labhair chun fíorántachta.

Droh thaitthighe, agus neamshuim i leas ár n-anama, is eadh fé ndeara dhúinn gan cosc a chur le n-ár mbéal.

Sa n-am gcéadna déineann cómh-rádh diadha, ar neithibh diadha, tairbhe anama, agus ní tairbhe beag é, go mór mór do dhaoine atá ar aon mheón agus ar aon aigne le chéile i láthair Dé.

Caibidil a haon déag.

Breis siothchána agus breis dúhr-achta.

1. Do thioctadh linn mórán siothchána bheith againn dá mb'áil linn cimeád ó chainteannaibh agus ó ghnó-thaibh daoine eile, agus ó neithibh ná baineann linn.

Conas is féidir siothcháin a bheith aon fhaid aimsire ag duine a bhíonn sídhte i ngnó agus i gcúram daoine eile? ag duine a bhíonn coitianta ag tabhairt aire do neithibh atá lasmuich dhe, agus ná cruinnigheann a chiall ach go holic agus go hanamh chun féachaint isteach i n'aigne féin?

Is scibhinn do lucht an chroidhe shingil é, mar beidh mór-chuid siothchána aca.

2. Canaháv go roiv cuid de sna nuív chó fioránta agus chó mah chun mach-nuív?

Mar do vrehníodar go dlúh er conas iad féin do chimeád ó gach mian sálta, ansan d'íadadar gach féh 'na gry a huirt do Ghie agus iad féin do chimeád gan cheangal.

Tá greim ró ghaingean ig ár n-ayin-viantuiv oruing-na, agus dínid níhi a tael sho íomad buarha ghuing.

Is anav a vuemíd i gearr er iread agus an-ayinvian aváin, agus ní ghinimíd dol er ayig a n-ay an lae a vior-ántacht. Fágan san neahimeúil, patuar shing.

3. Dá mèach ár ngrá ghuing féin marav i gearr ionuing agus gan greim er chry oruing ig an ní sálta, ansan ish ea iatunimish níhi diaga do hishgint agus tairí égin a ghiánav de vachnav ghiaga.

Ish é an cosc go léir agus an cosc is mó oruing, ná fuilimíd sár ó groh viantuiv agus ó ghroch ghúil, agus ná dínimíd an iaracht er ghol er vóhar foránta na náv.

Ansan, nuair a ghoun árod beog 'nár guingiv, titean an log er a lag aguing láirhach, agus shúd a loreg solásh sálta shing.

4. Dá sheasúimish an cah mar a ghián-hach fir chróga, ní bál ná go vicimish couir Dé a teacht chúing ó neav.

2. Cad 'na thaobh go raibh cuid de sna naoimh chomh fíoraonta agus chomh maith chun machtnaimh?

Mar do bhreithnighheadar go dlúh ar conas iad féin do chimeád ó gach mian saoghailta, ansan d'fhéadadar gach féith 'na gcroidhe a thabhairt do Dhia agus iad féin do chimeád gan cheangal.

Tá greim ró dhaingean ag ár n-ain-mhianta orainne, agus deimid neithe an tsoghail seo íomad buartha dhuinn.

Is anamh a bhuaidhmíd i gearr ar oíread agus son ainmbian amháin, agus ní dheimimíd dul ar aghaidh i n-aghaidh an lae i bhfíoraontacht. Fá-gann san neamhsuimhbeamhail pat-íhuar sinn.

3. Dá mbeadh ár ngrádh dhuinn féin marbh i gearr ionainn agus gan greim ar chroidhe orainn ag son ní saoghailta ansan is eadh dh'fhéadfaimís neithe diadha do thuisgint agus tairhighe égin a dhéanamh de mhachtnamh dhiadha.

Is é an cosc go léir agus an cosc is mó orainn, ná fuilimíd saor ó dhroch mhiantaibh agus ó dhroch dhúil, agus ná dheimimíd son iaracht ar dhul ar bhóthar fíoraonta na naoimh.

Ansan, nuair a ghabhann son rud beag i n-ár gcóinnibh, tuiteann an lug ar an lag againn láirhreach, agus siúd ag lorg solásh saoghailta-sinn.

4. Dá sheasúimís an cah mar a dhéanfadh fir chrógha, ní baoghal ná go bhfeicimís cabhair Dé ag teacht chúghainn ó neamh.

Mar tá Die olav er chourú lesh a muintir atá a troid agus go bhfuil muinín acu as a ghráda, ó ish é fén a chuirhach an ócaid chun troda nár dreó ionus go muehimísh.

Mara nimimíd ach na gnóhí sbo a chítear, chun ár víorántachda do chur er ayig, ní fada go memíd gan fíorántacht.

Ach leoguimísh fár na tua er a brév. Gearuimísh ár droh vianta ó'n brév, agus ansan beg aigini hueneasach aguing.

5. Dá nimimísh an droh vian aváin do chur er neavní gach an vlien, níor vada go memísh gan locht.

Ach inísh ish é a valúirt shin a víon aguing go minic. Is minic gur mó an veanúhacht a ví ionuing an chiad lá úmpymuir er Ghie ná mar a gheimíd ionuing fén tar ésh mórán blianta, b'édir, a voh caiti aguing a ngairim cráifeachda.

A dol i méid i n-ay an lá ba cheart do'n veanúhacht a voh, ach inísh, is gníov muar é, dar ling, má ghinean duini beogán d'á chiad veanúhacht do chimeád.

Dá m'ayil ling voh beogáin dian oruing fén a dosach na h-ebiri, do hucach gaharod sáráideach go leór chuing na ghie san, agus véach áhas oruing.

Mar tá Dia ollamh ar chabhrú leis an muintir atá ag troid agus go bhfuil a mainghin acu as a ghrásta, ó is é fén a chuirfeadh an ócaid chun troda i nár átreó ionnus go mbuadhfaimís.

Mara ndeimimíd ach na guóthaf seo a chítear, chun ár bhforaontachta do chur ar aghaidh, ní fada go mbeimíd gan foraontacht.

Ach leigimís faobhar na tuagha ar an bprómh. Gearraimís ar ndroch mblanta ó'n bpréimh, agus ansan beith aigne shuaimhneasach againn.

5. Dá ndeimimís an droch mhíal anháin do chur ar neamnídh gach san bhliain, níor bh'fada go mbeimís gan locht.

Ach anois is é a mhaleirt sin a bhíonn againn go minic.

l i f a ti

ch
cannuightheacht a
bheith, ach anois, is gníomh mór é,
dar linn, má dheineann duine beagán
d'á chéad bheanúightheacht do chum-
eád.

Dá mb'áil linn bheith beagáin dian
orainn féin i dtosach na h-óibre do
thiocfadh gach son rud saoráideach go
leór chughainn 'n-a dhiaidh san, agus
bheadh áhas orainn.

6. Is deocuir sheana-viás do chur ueng. Is deocara ná san gváil a guingiv ar doili féin.

Ach mura merir bua er nihiv suaracha, cahin a viáhir bua er nihiv mura?

Cuir a guingiv do hoili féin ó hosach. Bueg er ghroh viás le bias fóna. Din mar shin nú beg an shgial a dol a neocuireacht ort i nieg er nieg.

O, dá dnuigá at' aigini cad é an sneas a chuirfá a n-airihi ghoit féin agus cad é an t-áhas a chuirfá er ghuini eli le d' ghea-úmpar, ní veasim ná go méach dúil nios mó agat dol er ayig sa víorántacht.

Caibidil a dóghuag.

Tairifi an vi-hén.

1. Rod tairiféach dúing ishea triub-lóidí a heacht oruing uereanta, agus níhi veh a gváil 'nár guingiv. Cuirid níhi de'n tórd san ischuint er ghumi cuineav er féin agus a hishgint gur a núhig iasachda atá shé er a sál so, agus nách ceart do an vuinín a veh ige as éngi sálta.

Rod tairifeach dúing ishea duini veh a louirt 'nár guingiv agus a fáil mórán locht oruing, bíoch go nimimíd an vah, do raer ar n-intingl. Dinean rod de'n tórd san tairifí ghúing go minic mar cimeádan shé-úl shing agus cimeádan shé ó vysh shing.

6. Is deacair seana-bhéas do chur uainn. Is deacra ná san gabbáil i gcoinnibh ar d'hoile féin.

Ach mura mbeirir buadh ar neithibh suaracha, cahain a bhéarfair buadh ar neithibh móra?

Cuir i gcoinnibh do thóile féin ó thosach. Buaidh ar dhroch bhéas le béas fógranta. Dein mar sin nó beidh an sgeal ag dul i ndeacracht ort i ndiaigh ar ndiaigh.

O, dá dnuigá at' aigne cad é an suaimneas a churfá i n-airithe dhuit féin agus cad é an t-áhas a churfá ar dhacine elle le d' dheagh-tomchar, ní mheasaim ná go mbeadh dúil nios mó agat dul ar aghaidh sa bhíoraontacht.

Caibidil a dóbheag.

Tairbe an mhi-shéin.

1. Rud tairbheach dúinn iseadh trioblóidí a theacht orainn uaireanta, agus neithe bheith ag gabbáil i n-ár gcoinnibh. Cuirid neithe de'n tsórd san fhiachaint ar dhúine cuimbeasmh air féin agus a thuisgint gur i ndúth-aigh iasachta atá sé ar an saoghal so, agus nách ceart do aon mhainghin a bheith aige as aon níd saoghalta.

Rud tairbheach dúinn iseadh daoine bheith ag labhairt i n-ár gcoinnibh agus ag ígháil mórán locht orainn, bíoch go ndéinimid an mbaith, do réir ar n-intinne. Deineann rud de'n tsórd san tairbhe chuing go minic mar cimeádan sé umhal sinn agus cimeádan sé ó bhaois sinn.

Mar, nuer ná fayimíd ó ghuíni, las-muh, ach cáini agus tromycht, loirigi-míd teshiméireacht ó Ghie tashdig.

2. Ba cheart do'n duine, dá ví shin, veh chó greamuigh shin er Ghie nách gá gho puing sólásh a iarraig er ghuíni.

Nuer a hagan buereav er a nuini fioránta, nú cah ó'n áirshóir, nú droh smuúntí, ansan ishea higean shé cad é an gá atá ige le Die, agus nách fédir do engi fóna ghianav gan Die veh ige.

Bíon shé go brónach an uer shin, a glách agus a gy, mar gheaul er na pianta algini a víon er.

Ansan ishea víon sherhian er mar gheaul er veh beó, agus ba vah lesh go diucach an bás er, agus go sgarhach anam le coluing ige, agus go méach shé a vochuir Chríost.

Ansan, lesh, ishea higean shé i gearr nách fédir do'n duini socaracht iomalán nú sueneas iomalán a veh ige er a sál so.

Caibidil a trí-diag.

Gan géli do चाहiv a diel.

1. An aid a vemid er a sál ní fédir dúing veh gan buereav ná gan cahana ó'n áirshóir.

Imi shin atá shgríti i n-Iób: Ní' i mesha-an duini er a dalav so uch cah:

Mar, nuair ná faighimíd ó dhaoine, lasmúich, ach cáineadh agus tromsidheacht, loirigimíd teistiméireacht ó Dia lasligh.

2. Ba cheart do'n duine, d'á bhrígh sin, bheith chómh greamuithe sin ar Dia nách gádh, dho puinn sóláis a dhíarraidh ar dhaoine.

Nuair a thagann buaireamh ar an nduine fioraonta, nó cath ó'n áirseoir, nó droch smuúnté, ansan iseadh thugeann sé cad é an gádh atá aige le Dia, agus nách fédir do aon nídh fógnanta dhéanamh gan Dia bheith aige.

Bíonn sé go brónach an uair sin, ag ghodhach agus ag guidhe, mar gheall ar na pianta, aigne a bhíonn air.

Ansan iseadh bhíonn seirbhíthean air mar gheall ar bheith beó, agus ba mhaith leis go dtiocfadh an bás air, agus go sgarfadh anam le colainn aige, agus go mbeadh sé i bhfochair Chríost.

Ansan, leis, iseadh thugeann sé i gearr nách fédir do'n duine socaracht iomalán nó suaimhneas iomalán a bheith aige ar an saoghal so.

Caibidil a trí-deag.

Gan géilleadh do chathaibh an diabhail-

1. An thaid a bheimid ar an saoghal ní fédir dúinn bheith gan buaireamh ná gan cahana ó'n áirseoir.

Uime sin atá sgríobhtha i n-Iób: Ní' i mbeatha an duine ar an dtalamh so ach cath.

Ba cheart do gach duine dá vrí shíin, na cahana atá le teacht er féin a vch a dianav buartha. gho, agus vch a fairí agus a cur a ghy suas chun Dé, le h-eagala go vaych an mac maláichduin loun er agus go meaulhach. shé é. Ní cholan an mac maláichduin chyhí, ach é a gváil tímpal a cuardach fiáchuint cé gheóch shé le sloga.

Ní'l éngi chó fíoránta ná chó náfa san ná tagan cahana er ueranta. Ní fédir dúing vch sár er fad uaha.

2. Ach tá tairfí muar go minic, do'n duini, ins na cahanniv. Uluíd shíad é, agus glanuid shíad é, agus múinid shíad cial dó, bíoch gur muar an cruatan iad, agus gur troun.

B'égean dos na nuiv go léir gváil trí mórán cahana agus trí mórán triublóidí, agus iad a chur díov, le tairfí ghoiv féin.

Agus an yuintir nár iad na cahana do heasav, do hiteadar ó ghrásda Dé, agus ghuineadar áyless a n-anama.

Ní'l an órd chó beannui ná an áit chó h-uegneach san ná fuil cahana agus mí-hásav aigini le fáil aun.

3. Ní'l an vreh ig a nuini, an aid is beó er a sál so gho, er vch sár er fad ó chahanniv, mar is ionuing féin etá our na gahana, de vrí gur a golanycht a geneag shing.

Ba cheart do gach duine d'á bhrígh sin, na cathana atá le teacht air féin a bheith ag déanamh buartha dho, agus bheith ag faire agus ag cur a ghuide chun Dé, le h-eagla go bhfaigheadh an mac mallachtain lom air agus go meallfadh sé é. Ní chodlann an mac mallachtain choidheche, ach é ag gabháil timcheall ag cuardach féachaint cé ghuobhadh sé le slogach.

Ní'l aoinne chómh fíoraonta ná chómh naomhtha san ná tagann cathana air uaireanta. Ní fédir dúinn bheith saor ar fad uaha.

2. Ach tá tairbhe mór go minic, do'n duine, ins na cathanaibh. Umhluighid siad é, agus glanuid siad é, agus múinid siad cial dó, bíoch gur mór an cruadhan iad, agus gur trom.

B'égean dos na naoimh go léir gabháil trí mórán cathana agus trí mórán trioblóidí, agus iad a chur díobb, le tairbhe dhóiv féin.

Agus an mhuintir nár fhéad na cathana do sheasadh, do thuiteadar ó ghrásda Dé, agus dhuineadar aimbleas a n-anama.

Ní'l an órd chómh beannuite ná an áit chómh h-uaigneach san ná fuil cathana agus mí-shásamh aigne le tagháil ann.

3. Ní'l an bhreith ag an nduine, an fhaid is beó ar an saoghal so dho, ar bheith saor ar fad ó chathanaibh, mar is ionainn féin atá adhbhar na gcathana, de bhrígh gur i gcoluaidheacht a geineadh sinn.

Nuair a víon cáh curtha gning agus tegan cáh eli oruing, agus nuair a víon trioblóid curtha gning agus tegan trioblóid eli oruing. Beg rod égin agus góny le fulag, mar gheall ar a níováil a ghin peaca an tinsir dúing.

Tá mórán dúin a víon a d'iaruig im-eacht ós na cahanuiv, agus is éluig a shóltar ishdeach níos daingine ionta iad.

Ní húrthig tehi, gan a hili, an bua ghúing; ach le foyingí agus le fíor-úlycht gheómíid bua ar náuid go léir.

4. An té ná cuireann n-a guingiv ach ó'n dáy amuich agus d'égan an friav gan staha, ní ghánha shé puing tairifí, ní h-aa, ach filhig an cah nís géir-er, agus beg an shgíal nisa veasa aige.

I níeg er níeg, le foyingí agus le fadary, agus Dia a courú leat, ishea is fear a gheóir bua, agus ní led' ghruamacht ná led' ví-hásadacht féin.

Glac cóirli go minic i n-am an cháha; agus ná bí dian ar an t-é go cah 'a chur er, ach bí cneasta lesh, fé mar ba vah leat a veif leat féin.

5. Bun-chúis na ndroch cháhana go léir an aighní ghugach atá ionainn, agus lyd ar muíní a Dia. Er nós luingí gan shúir a víon d'á cahav anún 's anail le neart na dún,

Nuair a bhíonn cáh curtha dhinn agus tagann cáh eile orainn, agus nuair a bhíonn trioblóid curtha dhinn agus tagann trioblóid eile orainn. Beidh rud éigin againn i gcómhnuidhe le fulang, mar gheall ar an ndíobháil a dhéin peaca an tinsir dúinn.

Tá mórán daoine a bhíonn a d'iaruig imtheacht ós na cathanuiv, agus is amhlaidh a seóltar isteach níos daingine ionta iad.

Ní thabharfaidh teitheadh, gan a thuille, an buadh dhúinn; ach le foidhne agus le fíor-úmhluigheacht gheóhaimíid buadh ar ár namhaid go léir.

4. An té ná cuireann n-a goinnibh ach ón dtaobh amuich agus d'fhágann an phréamh gan stathadh, ní dhéanfaidh sé puinn tairbe, ní h-eadh, ach fillfidh an cáh níos géire air, agus beidh an sgéal níos mheasa aige.

I ndiaigh ar ndiaigh, le foidhne agus le fadaraighe, agus Dia ag cabhrú leat, iseadh is fear a gheóhairs buadh, agus ní le d' ghruamdacht ná led' mí-shástacht féin.

Glac comhairle go minic i n-am an cháha; agus ná bí dian ar an t-é go mbéidh cáh 'a chur air, ach bí cneasta leis, fé mar ba mhaith leat a bbeif leat féin.

5. Bun-chúis na ndroch cháhana go léir an aigne ghugach atá ionainn, agus luinge ar mainighne as Dia. Ar nós luinge gan shúir a bhíonn d'á cháitheamh anonn 's anail le neart na

shin mar a haguaid na cahana er an nuini a vion guagach agus ná bion sheasavach sa rod. a cheap shé gho féin.

Triallan an tinni an t-iaran, agus triallan an cah an fíorán.

Ní eadarannuir go minic cad tá er ár gumas, ach tísbeánan an cah cad é an says shing.

6. Ní fuláir fairi, áfach, go muar muar a dosach a chaha. An uer shin is usa an bua áil er an náuid, nuer ná leogtar dó teacht har dorus na h-aigini ishdeach, ach veh 'n-a chuingiv lasmuh de'n tairshig chó luah agus a vuelean shé an chiad vuili. Imi shin aduert duini égin:

"Coishc tosach an uilc. Beg an leis ró ghiánach nuer a veg an t-olc near-tuini lesh an ruineas."

Mar ní hagan er dúsh ach an smuif-neav. Ansun tagan saulycht láidir-foia. Agus ansan toil.

Mar shin, i nieg er nieg, gheyn an náuid valubhi sheliv go hiomalán, toishc ná cuirtear 'n-a chuingiv ó hos-ách.

Agus dá aid a duntear faili de chur 'n-a chuingiv ishea is mi-vishuilla a veg an duini, i n-ay an lá, agus ishea is treshi a veg an náuid.

7. Tá duini agus a dosach a neiv-veaha ishea haguaid na cahana is.

dtonn, sin mar a thagaid na cathana ar an nduine a bhíonn guagach agus ná bíonn seasamhach sa rud a cheap sé dho féin.

Triallan an teine an t-iarann, agus triallann an cath an fíoraon.

Ní fheadramair go minic cad tá ar ár gumas, ach taisebéannan an cath cad é an saghas sinn.

6. Ní foláir féire, ámlthach, go mór mór i dtosach an chatha. An uair sin is usa an buadh dh'fháil ar an namhaid, nuair ná leigtear do teacht har dorus na h-aigine isteach, ach bheith 'n-a choinnibh lasmuh de'n tairsigh chomh luath agus a bhuaill-cann sé an chéad bhuile. Uime sin adubhairt duine égin:

"Coisc tosach an uilc. Beidh an leigteas ró dhéanach nuair a bheidh an t-olc neartuithe leis an ríghneas."

Mar ní thagann ar dtúis ach an smaoinemh. Ansan tagann samhlaid-dheacht láidir. Ansan taitheamh. Ansan corruighe na foia. Agus ansan toil.

Mar sin, i ndiaigh ar ndiaigh, gheibheann an namhaid umhalluithe seilbh go h-íomlán, toisc ná cuirtear 'n-a choinnibh ó thosach.

Agus dá fhaid a deintear failighe de chur 'n-a choinnibh iseadh is mi-rhisneamhla a bheidh an duine, i n-aghaidh an lae, agus iseadh is treise a bheidh an namhaid.

7. Tá deoine agus i dtosach a ndeigh-bheathie iseadh thagaid na cathana is.

truimí orha. Tá duíni eile agus a neri na dei-veaha a hagnid shiadh orha. Agus tá duíni agus bíon an sghial go holl acu a gahav a meaha go léir.

Tá duíni agus ní hagan orha ach cahana iádromé, le leáunú Dé, a veán, do raer a vuar-eagana agus a vuar-chirt, nádúr an duíni agus cumas an duíni, agus a riaran gach ní ruim ré chun leasa anama na viorán.

8. Dá vrí shin ní ceart dúing titim a n-íadóchas nuer a hagan cah oruing. Is áula is ceart dúing ár ngy do chur sus chun Dé nís dúirachty, shing féin do chahav suas er Ghie ó ishé do gheón-hig shing a húirt sár a gach guesh le n-a chour. Mar ader Náv Pól: cuirhi shé an cah chun cing er chuma 'n-a viatimíd an cah do heasav.

Uluimís, dá vrí shin, ár gry agus ár n-aigini fé láiv Dé ins gach cah agus ins gach triubalóid, mar túrha shé sár locht na húlychda agus árdó shé iad.

9. Is iad na cahana agus na triub-alóidí a hisbeánan cad é an dol er ayig atá diánta íg duíni a viorántacht. Is léo is fear a tuiltear luacht séuir agus is ionta is fear a nochdahir sváilci.

Ní muar le rá é duíni veh diaga dúh-rachdach nuer ná bíon árd a cur er, ach má víon shé foyingeach sheasa-

truime orha. Tá daoine eile agus i ndeire na deigh-bheatha a thegaid siad orth a. Agus tá daoine agus bíonn an sgeat go holl aca i gcaitheamh a mbeatha go léir.

Tá daoine agus ní thegann ortha ach cathana éadroma, le leamhnú Dé, a mbeádhann, do réir a mhór-eagna agus a mhórchirt, nádúr an duine agus cumas an duine, agus a riarann gach ní roim ré chun leasa anama na bhforson.

8. Dá bhri sin ní ceart dúinn tuitim i n-éadóchas nuair a thagann cath crainn. Is amhlaidh is ceart dúinn ár aguidhe do chur suas chun Dé nios dúirachtaighe, sinn féin do chaith-eamh suas ar Dhia ó is é do dheónfaidh sinn a thebhairt saor a gach guais le n-a chabhair. Mar ader Naomh Pól: cuirfidh sé an cath chun cinn er chuma 'n-a bhféadaimíd an cáth do sheas-amb.

Umhuighmís, dá bhri sin, ár groidhe agus ár n-aigine fé láimh Dé i ngach cath agus i ngach trioblóid, mar tabhar-cath agus i saor lucht na húmhuigheachta faidh sé saor lucht na húmhuigheachta agus árdóchaidh sé iad.

9. Is iad na cathana agus na triub-lóidí a thaisbeánann cad é an dol ar aghaidh atá déanta ag duine i bhfor-sontacht. Is léo is fear a tuiltear luacht séothair agus is ionta is fear a gnochtathar sobhailce.

Ní mór le rá é duine bheith diadha d'úthbrachtach nuer ná bíonn aon rud ag cur air, ach má bhíonn sé foib-

vach a n-aum cruatúin, is córha é go vuil an duini shin avad er ayig a vforántacht.

Tá duíni agus cosantar iad er chahainiv muara, agus buetear orha go minic, a n-ay an lae, a gahanniv suarach. Ulyn san iad. Múinean san dóiv conas gan an úntuiv a veh acu as a neart féin a nihiv muara, toshc iad a veh chó lag a nihiv suaracha.

Calbidil a Ceahir Diág.

Shachuin Brehúntas Oban.

1. Umpuig do húil ort féin agus ná bac do ghnó do chórsan a vrehnú. Nuer a víon duini a leaga a vrehnú-tuisb er ghnó a chórsan bíon a háhar a n-ashdear, bíon deard er go minic, agus is fuirishdi ghó peaca ghiánav. Ach nuer a víon duini a machnav agus a brehnú er féin bíon tora er a háhar a góny.

Fé mar a hainghan rod le n-ár gry, shin mar a verimíd breh er go minic, agus tepean fíor vreh orúing mar gheaul er ár máig féin.

Dá ma ná béach de ghúil aguing chýha ach Díe, ní chuirhach cashimirt ár núili féin buereav oruing mar a chuirean.

2. Ach bíon, go minic, rod égin a volách ishdig ionuing, ní a teacht crosca oruing lasmuh, agus tairigean shé a leah-tuiv shing.

neach seasamhach i n-am cruatain, is maith an comhartha é go bhfuil an duine sin abhfad ar aghaidh i bhfor-aontacht.

Tá daoine agus cosantar iad ar chathanaibh móra, agus buaidhtear ortha go minic, i n-aghaidh an lae, i gcathanaibh suaracha. Umhluigheann san iad. Múineann san dóibh conas gan iad. Múineann san dóibh conas gan aon iontaobh a bheith aca as a neart féin i neithibh móra, toisc iad a bheith chomh lag i neithibh suaracha.

Calbidil a Ceathair Déag.

Seachain Breitheamhantas Obann.

1. Lompúigh do shúil ort féin agus ná bac do ghnó do chomharsan a bhreithní. Nuair a bhíonn duine ag leagadh a bhreitheamhantais ar ghnó a chomharsan bíonn a shaothar i n-ais-tear, bíonn dearmhad air go minic, agus is fuiriste dho peacadh dhéanamh. Ach nuair a bhíonn duine ag machtnamh agus ag breithníú air féin bíonn toradh ar a shaothar i gcomhnuidhe.

Fé mar a thaitheann rud le n-ár gcroidhe, sin mar a bheirimíd breith air go minic, agus teipean fíor bhreith orainn mar gheall ar ár mbáidh féin.

Dá mba ná beadh de dhúil againn choidheche ach Díe, ní chuirfeadh calsmirt ár ndúile féin buaireamh orainn mar a chuireann.

2. Ach bíonn, go minic, rud éigin i bhfolach istigh ionainn, nó ag teacht crosca orainn lasmuich, agus tairigean gear sé i leith-taobh sinn.

Tá a lán duine agus is é a doil féin a vion uaba ins na níhiv a ghinid shiad, agus ní vion is acu gurab'é. Bíd shiad go shyhach sueneasach socuir an aid a vion gach árod a g'ushacht do raer a doili agus a n-aigini. Ach má ghlueshid níhi er a valúirt de chuma shúd trí chéili aigini ortha féirhach.

Defiríocht aigini agus toili fé neár go minic cysgar idir cháirdiv agus idir chósanuiv, idir vanachuiv agus idir ghuiniv diaga.

3. Is deocuir egartint le shean nós, agus a guingiv a hoili ishea do shóltar duini bun-aish-ciún le n-a hishgint féin.

Má's mó do heasav er do hishgint agus er do hunsal féin ná er a víor-ántacht a chuirean iáchtint er ghuini veh úl d'Isa Críost, ní vayig t'aigini solas ó Ghie ach go maul agus go hanav, óir is mah le Die éhing a veh úl do féin go hiomlán, agus ár ngrá do Ghie do veh aish ciún gach tuish-geana.

Caibidil a cúig diag.

Eibreacha a cinteat trí ghrá do

Ghie.

1. Ní ceart an oic a ghianav er son éngi er bíh, ná le grá d'an duini. Ach is ceart, uereanta, chun tsairíi do ghuini véach na ghátar, ní fonta ágsil go fonavar, gan dianav, nó rud égin a b'éar ná é do ghianav i n'inead.

Tá a lán daoine agus is é a d'oiil féin a bhíonn uatha ins na neithibh a dheinid siad, agus ní bhíonn fíios acagur b'é. Bíd siad go síothach suaimh-neasach socuir an fhaid a bhíonn gach son rud ag gluaiseacht do réir a d'oiile agus a n-aigine. Ach má ghluaisid neithe ar a mhalairt de chuma síúd tré chéile aigine ortha láithreash.

Defiríocht aigine agus toile fé ndear go minic cofmhegar idir cháirdibh agus idir chomharsanaibh, idir mhan-ac'ailbh agus idir daoinebh diadha.

3. Is deacair sgaramhaint le seana-nós, agus i goimnibh a thoile is eadh do seoltar duine bun os cionn le n-a tuisgint féin.

Má's mó do sheasamh ar do thuisgint agus ar do thionnsal féin ná ar an bhforontacht a chuireann fhiachaint ar dhuine bheith umhal d'Íosa Críost, ní bhíaghaidh t'aigine solas ó Dhia ach go mall agus go h-anamh, óir is maith le Dia sinn a bheith umhal do féin go h-iomlán, agus ár ngrádh do Dhia do bheith os cionn gach tuisgiona.

Caibidil a cúig-déag.

Oibreacha a deintear tré ghrádh do

Dhia.

1. Ní ceart son oic a dhéanamh ar son son ní ar bíh, ná le grádh d'áson duine. Ach is ceart, uereanta, chun tsairbhe do dhuine bhesdh na a ghátar, ní fóghanta d'fhágáil, go fonnambar gan déanamh, nó rud égin a b'fhearr ná é do dhéanamh i n'inead.

Mar nuair a dinteair mar shin, ní cuirtear an gníov íonta ar neawní. Is áluig a dinteair gníov nís fear de.

Gan grá Dé aon ní an tairifí sa ghníov soicshí, ach árod a dinteair le grá do Ghíe, is cuma cad é a lyd ná a huarycht, tairifí agus tora ar fad ishea é. Is mó go nuair íg Die an grá le n-a nínear duini gníov ná an gníov féin.

2. Is gníov nuair an grá nuair. Is gníov nuair an gníov a dinteair go mah.

Dinteair an gníov go mah nuair is mó íg an té a ghínean é tairifí an fobuil ná a hoil féin.

Meastar go minic go mion grá do Ghíe i ngníov, agus ní hé a vion aon ach grá clán, mar bíon mian a duini féin aon, agus dúil a hoil féin, agus súil le tuaradal, agus súil le tairifí gho féin, agus ní ró irishdí iad do chimead as.

3. An té go vull grá ceart, dñlsh, do Ghíe íge, ní íachann shé chyba chun a hairifí féin in éngi ar bíh. Ní vion ueg ach go dúirí glóirí do Ghíe ins gach éngi. Ní lí ná mar a vion an oramad íge le h-éngi, mar ní vion an dúil íge in árod a chuirhach áhas ar féin. Ní h-áhas do féin a vion ueg, ach an t-áivneas atá le fáil i Níe, ó ebe Die is mah har gach mahas.

Mar nuair a deintear mar sin, ní cuirtear an gníomh fóganta ar neamh-ní. Is amhlaidh a deintear gníomh níos fearr de.

Gan grádh Dé aon ní aon tairbhe sa gníomh sofhéise, ach aon rod a deintear le grádh do Dhia, is cuma cad é a luighead ná a shuaruigheacht, tairbhe agus toradh ar fad íseadh é. Is mó go mór ag Dia an grádh le n-a ndeineann duine gníomh ná an gníomh féin.

2. Is gníomh mór an grádh mór. Is gníomh mór an gníomh a deintear go maith.

Deintear an gníomh go maith nuair is mó ag an t-é a dheinneann é tairbhe an phobuil ná a thoil féin.

Meastar go minic go mbíonn grádh do Dhia i ngníomh, agus ní hé a bhíonn aon ach grádh claon, mar bíonn mian an duine féin aon, agus dúil a thoil féin, agus súil le tuaradal, agus súil le tairbhe dho féin, agus ní ró fhuiriste iad do chimead as.

3. An t-é go bhfuil grádh ceart, dñlsh, do Dhia íge, ní fhéachann sé choitche chun a thairbhe féin i n-aon ní ar bíh. Ní bhíonn uaidh ach go dtabharfaí glóire do Dhia ins gach aon ní. Ní luigha ná mar a bhíonn aon fhormad íge le h-aoinne, mar ní bhíonn aon dúil íge i n-aon rod a chuirfeadh áhas ar féin. Ní h-áhas do féin a bhíonn uaidh, ach an t-áivneas atá le fagháil i nDia, ó sé Dia is maith thar gach maithes.

Ní hogan shé creidúint an váhasa d'an duine, ach adavyn shé gur ó Ghie gach mahas, gurab'é Die an tobar as a dagan gach ní, gurab'é Die sóliás agus sueneas shryy na náv.

O, an té go méach 'na chry ige an liás is lú d'for-ghrá Dé, do chibach shé go silér cad é mar ná fuil i nihiv sálta er fad ach folús.

Caibidil a shé díag.

Cuir suas le lochduiv duin' eil.

1. Níhí nách fédir le duini a leis, aun fén nú a nuiv eli, is ceart dó cur suas leo go foyingeach go dí go leishig Die iad. Abuir leat fén go médir gur fear mar shin iad, i dreó go driáilfi hú agus go niánfá an oyingi, mar gan san ní muar an gus a veg i n-ár luacht séhir.

Ba cheart duit, áfach, a gás de'n tórd, veh coitianta a iarnig er Ghie courú leat i dreó go viadfá an fulg a ghiánav le des-chry.

2. Nuer a veg lourhú agut le duiní ter ní ghó agus ná géilí shé ghoit, agul tesh; ná din avineas tesh. Fág an shigál go lér fé Ghie, ionas go niánfi a hoil, agus go vaveh shé an onóir is dual ó n-a herivishig go lér; ó's dó is eól conus an t-olc d'impáil chun mahasa.

Ní thugann sé creideamhaint aon mhaithéasa d'aon duine, ach admhuigh-eann sé gur ó Dhia gach maithéas, gur b'é Dia an tobar as a dtugann gach ní, gur b'é Dia sóliás agus suaimhneas síoruidhe na naomb.

O, an té go mbeadh 'n-a chroidhe aige an léas is lugha d'fhor-ghrádh Dé, do chifeadh sé, go soiléir cad é mar ná fuil i neithíbh saoghalka ar fad ach folúshas.

Caibidil a sé-téag.

Cuir suas le lochtaibh daoine eile.

1. Neithe nách fédir le duine a leigheas, aon féin nó i ndaoimibh eile, is ceart do cur suas leo go foidhneach go dtí go leighsidh Dia iad. Abair leat féin go mb'fhéidir gur fearr mar sin iad, i dreó go driáilfi thu agus go ndéanfá an fhoichne, mar gan san ní mór an gus a bheidh i n-ár luacht saothair.

Ba cheart duit, ámhthach, i gcás de'n tsórd, bheith coitianta 'ghá iarraidh ar Dhie cabhrú leat idtreó go bhféadfá an fulang a dhéanamh le deagh-chroidhe.

2. Nuair a bheidh labhartha agat le duine uair nó dhó agus ná géilfidh sé dhuit, scaoil leis; ná dein aighneas leis. Fág an ségal go lér fé Dhia, ionas go ndéanfi a thoil, agus go bhfaghadh sé an onóir is dual ó n-a sheirbhísigh go lér, ó's dó is eól conus an t-olc d'impáil chun maithéasa.

Ceap at' aigini go guirhir suas lesh na lochduiv atá a n-áiniv eli, pé says iad, mar bíoch is agú go vuil mórán níhi ionat féin go gabúid d'áiniv eli cuir suas leo.

Mura féidir leat tu féin a ghiánav chó mah agus ba vah leat é, conus is féidir doít duini eli ghiánav chó mah agus ba vah leat é?

3. Is ana vah ling duini eli do chur er a leas, agus fós ní fún ling ár leas féin do ghiánav.

Is mian ling smacht ana ghian a chur er a veah haul, agus ní mah ling féin an smacht d'ulag.

Bion díoná oruing iomad sirshi veh ig a veah haul, agus ba vah ling go vayunish féin gach ní iarúimid.

Is mah ling ceangal díhi veh er ghuini eli, agus ní uiligimid an cheangal do chur oruing féin.

Is fér, as san, nách sa vig chiána a veáimid ár górsa agus shing féin.

Dá méach gach éngi gan an locht, cad a véach aguing le fulag ó ghuiniiv eli er son Dé?

4. Ach inish, tá níhi riartha ig Die i dreó go youlunóimid conus ualy a chéil d'úmpar, mar ní' éngi gan locht; ní' éngi gan ualach er; ní' éngi ábalta er heasav a n-ánar; ní' eólas a ghóhin do féin ig éngi. Ní fláir dúing ualy a chéil d'úmpar, sólas a húirt dá.

Ceap at' aigne go cuirfir suas leis na lochtaibh atá i ndaoineibh eile, pé saghas iad, mar bíodh fhios agat go bífú mórán neithe ionat féin go gceitáid daoine eile cur suas leo.

Mura féidir leat tu féin a dhéanamh chómh maith agus ba maith leat é, conus is féidir dúit duine eile dhéanamh chómh maith agus ba maith leat é?

3. Is ana maith linn daoine eile do chur ar a leas, agus fós ní fonn linn ár leas féin do dhéanamh.

Is mian linn smacht ana dhian a chur ar an bhfeah thall, agus ní maith linn féin son smacht a dh'fhulang.

Bionn díombábh orainn iomad saoirse bheith ag an bhfeah thall, agus ba maith linn go bhfaighimish féin gach ní a dh'iarraibid.

Is maith linn ceangal dlighthbe bheith ar dhaoine eile, agus ní fhuingimid aon cheangal do chur orainn féin.

Is léir, as san, nách sa mhig chéadna a mheághaimid ár gcómharsa agus sinn féin.

Dá mbeadh gach aoine gan aon locht, cad a bheadh againn le fulang ó dhaoineibh eile ar son Dé?

4. Ach anois, tá neithe riartha ag Dia i dreó go bhfoghlumóchaimid conus ualy a chéile d'tomchar, mar ní' aoine gan locht; ní' aoine ábalta ar ualach air; ní' aoine ábalta ar sheasamh i n-áonar; ní' eólas a dhóthir do féin ag aoine. Ní foláir

chéili, courú le n-a chéili, a chéili do heagasc agus do chóirlíú.

Nuair a víd níhi a gváil a guingiv duini, afach, ishea chítear an forán-tacht atá aun.

Oir, ní duini do lagú a ghinean níhi de'n fórd san, ach a hisbéaint cad é an says é.

Caibidil a shacht diag.

Beaha an Yanuig.

1. Ní fláir doít ouluim conas tu fén do vrishi agus do vrú shys 'na lán níhi, má's mah leat slycháin agus dea-véng a veh idir hu fén agus duini eli.

Ní rod suarach inéachor maireach-duint a mainishdir, nú a bobal, agus do ehóluadar aun a veh gan locht, agus leantúint dílish aun go bás.

Is íving don té do chahig beaha vah aun, agus do chríochnóig a veaha go mah aun.

Má's mah leat sheasav go mah agus dol er ayig go mah, tuig at' aigini ná fuil ionat ach díbearhach a núhig iasachda, er a sál so.

Má's mah leat beaha ghiaga do chahav, ní fláir doít veh at' amadán er son Christ.

2. Ní nuar le rá an aibid agus beara an ching shochas ahavú bias agus smachdú ayinvian go humalán. Shíné a ghinean manach mah de ghuini.

duinn ualal a chéile d'iomchar, sólas a thabhairt d'á chéile, cabhrú le n-a chéile, a chéile do theagasc agus do chómhairliú.

Nuair a bhíd neithe a gabháil i gcoinnibh dhuine, ámhthach, iseadh chítear an ffor-aontacht atá aun.

Oir, ní duine do lagú a dheineann neithe de'n fórd san, ach a thais-beaint cad é an saghas é.

Caibidil a seacht déag.

Beatha an Mhanaigh.

1. Ní fuláir duit a db'fhoghlum conas tu fén do bhriseadh agus do bhrúgha síos i n-a lán neithe, má's maith leat síocháin agus deagh-mhéinn a bheith idir ihu fén agus daoine eile.

Ní rud suarach i n-aon chor mair-eachtaint i mainistir, nó i bpobal, agus do chómluadar aun a bheith gan lucht, agus leanmhaint dílis aun go bás.

Is soibhinn don té do chaitfidh beatha mhaith aun, agus do chríochnóchaidh a bheatha go maith aun.

Má's maith leat seasamh go maith agus dul ar aghaidh go maith, tuig at' aigne ná fuil ionat ach díbearthach i ndúthaigh iseachta, ar an saoghal so.

Má's maith leat beatha dhiadha do chaitheamh, ní fuláir duit bheith at' amadán ar son Christ.

2. Ní mór le rádh an aibid agus bearradh an chinn seachas atharú béas agus smachdú ainmhan go hiomlán. Shíné a dheineann manach maith de dhuine.

An té a loirigeóig éngi eli ach Die aváin agus leas a anama féin, ní veg chynha ach buereav agus triubalóid aigini.

Agus an té ná beg coitianta á fshliú féin nís ishlí ná éngi eli, agus á chur féin fé yun gach éngi eli, ní fada a veg sueneas ige.

3. Ní chun veh at' ry a háinísh anso, ach chun veh fé smacht. Chun veh ag obuir agus a fulag á tugag anso hu, agus ní chun veh a ceyint er do hueneas.

Trialtar dúini anso fé mar a trialtar an t-ór sa tini.

Ní fédir d'éngi an áit sho do heasav, mara mian lesh, ó chry, é féin d'útu go humalan er son Dé.

Caibidil a hocht diag.

Saumpia na n-aharach náfa.

1. Túir fé neara na Haihreacha Náfa, an saumpia solasvar a huguid shiád dúing. Ionfa súd s' chítear an iorántacht a gearr, agus an credeav uasal. Is neavní nách muar a ninimid-na shochoas ar ghineadar súd.

Cad tá 'nár meaha-na inéachor, foruir, shochoas a meaha súd!

Yodar 'na gáirdiv náfa ig Críost agus ghineadar shervísh an Tiarna fé hart agus fé ocaras, fé uacht agus fé easba iáduig, ag obuir go cruég agus a fulag tuirshi agus easba colata, a dianav úrnuihi agus a machnav er

An té a loirgeóchaídh aon ní eile ach Dia amháin agus leas a anama féin, ní bheidh aige choitche ach buaireamh agus trioblóid aigne.

Agus an té ná beidh coitcheantá á fshliú féin níos ísle ná aoinne eilé, agus á chur féin fé bhun gach aoinne eilé, ní fada a bheidh suaimhneas aige.

3. Ní chun bheith at' ri a tháinis anso, ach chun bheith fé smacht. Chun bheith ag obair agus ag fulang a tugadh anso thu, agus ní chun bheith ag caint ar do shuaimhneas.

Trialtar dacine anso fé mar a trialtar an t-ór sa teine.

Ní fédir d'aoinne an áit seo do sheasamh, mura mian leis, ó chripidhe, é féin d'umhlá go hiomlán ar son Dé.

Caibidil a hocht-deag.

Sampla na n-atharach Naomhtha.

1. Tabhair fé ndears na h-Aithreacha Naomhtha, an sampla solusmhar a thugaid siad dúinn. Ionfa súd a chítear an fhioraontacht i gceart, agus an creideamh uasal. Is neavní nách muar a ndeimid-ne seachas ar dheineadar súd.

Cad tá i n-ár mbeatha-ne i n-aon chor, foraoir seachas a mbeatha súd!

Bhíodar 'na gáirdibh naomhtha ag Críost agus dheineadar seirbhís an Tighearna fé thart agus fé ocras, fé fhuacht agus fé easba éadaigh, ag obair go cruaidh agus ag fulang tuirse agus easba colata, ag déanamh úr

níhiv beanúihí, agus a náuid á grá go dian agus a túirt tarcuishní ghoiv coitianta.

2. Fiach na Hasbuil agus na Mairireacha agus na Confesóirí agus na Maydineacha, na dúfni go léir do lean ryan Chríost; ó, cad iad na píanta agus na triubalóidí d'uilgeadar! Hugadar fuah dá n-anam féu er a sál so i dreó go méach an veaha hryy acu er a sál eli.

O, nách dian dochrauideach an veaha do cheh na Haihireacha Náfa sa vésach! nách féda agus nách dian na cabana do chuireadar díov! nách giár an cáasa a fuaradar ón náuid! nách minic, dúhrachdach a chuireadar a ngy suas chun Dé! nách cruag an trianas a ghineadar! nách nuar an dúil a ví acu sa víorántacht! nách cubig an troid a ghineadar chun a n-ayinivian féu do chur fé chosh! nách glen agus nách díreach a chimeáadar a n-aigini chun Dé!

Vidísh ag obuir a gabav an lae, agus ansun do huguidísh a lán den fhi a rá úrnuíhí, bíoch ná sdadach a n-aigini ó ghy chun Dé an aid a vidísh ag obuir sa lá.

3. Níor chahadar an fiuc dá n-ayimshir gan tairifí. Ba gheirid leó gach ner, a chluig dá dnguidísh a córá le Die, agus gheidísh a líné de hóllás sa

núithe agus ag machtnamh ar neithibh beannúithe, agus a namhaid á gcrádh go dian agus ag tabhairt tarcuishne dhóibh coitianta.

2. Féach na h-Aspoil agus na Mairireacha agus na Confesóirí agus na Maighdineacha, na daoine go léir do lean rian Chríost; ó, cad iad na píanta agus na triublóidí a dh'fhuingeadar! Thugadar fuath dá n-anam féin ar an saoghal so i dreó go mbeadh an bheatha shíoruidhe acu ar an saoghal eile.

O, nách dian dochrauideach an bheatha do chaith na h-Aithreacha Naomhtha sa bhíásach! nách fada agus nách dian na cathana do chuireadar díobh! nách géar an céasach a fuaradar ó'n namhaid! nách minic, dúth-rachtach a chuireadar a nguidhe suas chun Dé! nách cruaidh an tréanas a dheineadar! nách mór an dúil a bhí acu sa bhíoraontacht! nách cuthaigh an troid a dheineadar chun a n-ayinivian féin do chur fé chois! nách glen agus nách díreach a chimeáadar a n-aigine chun Dé!

Bhídís ag obair i gcaitheamh an lae, agus ansan do thugaidís a lán den oídhche ag rádh úrnuithe, bíoch ná sdadach a n-aigine ó ghuidhe chun Dé an fhaid a bhídís ag obair sa lá.

3. Níor chaitheadar aon phioc dá n-ayimshir gan tairbhe. Ba ghaireid leó gach vuir a chluig dá dtugaidís ag coitíradh le Dia agus gheibhdís a

céir san go minidísh dearrú dá guid big a chahav nuer ba ghá é.

Huguidísh druim lá le seivreas, le tedealuv, le honóruiv, le cáirdiv, le gáituv. Noir an an dúil acu a n-árod sálta. Er égin a hóguidísh na nilhi a víoch ryachdanach chun iad a chimeád beó. Ba ghólás leó ryachdanas na cola fén do reaguir.

Víodar dealav go leór chó fada le seivreas a tael sho, ach víodar ana hevir a ngrásda Dé agus a víorántacht. Le fiachuint orba víodar i n-easnav, ach ní roiv an easnav orba lashdig. Ví grásda agus sólás ó Ghie acu go lionvar agus go flúirshach.

4. Víodar iasachda er a sál so, ach víodar muinteartha go mah ig Die.

Ba neavní iad na súiliv fén, agus víodar gan veas a súiliv a tael, ach ba vuar le rá iad a súiliv Dé agus ba ghrávar.

A víordlychtí ishea heasydar. Fé forsmacht ishea vaireadar. A ngrá Dé agus a vad-ulag ishea chíulvadar. Mar gheaul er shíu ishea chuadar er ayig, a n-ay an lae, a víorántacht, agus do fuaradar na grásda muara ó Ghie.

Táid shíad aguing mar haumpla do locht beañia ryalta do chahav, agus ba chóir go niánhach a saumpla sar shing

lithéid de shóias sa chomhrádh san go ndéinidís dearmhad dá gcuid bídh a chaitheamh nuair ba ghádh é.

Thugaidís druim lamha le saidhbhreas, le teidiolaibh, le honóraibh, le cáirdibh, le gaoltaibh. Níor fhan aon dúil acu i n-aon rud saoghaita. Ar éigin a thógaidís na néithi a bhíodh riachtanach chun iad a chimeád beó. Ba dhólas leó riachtanas na colna féin do fhreagairt.

Bhíodar dealbh go léor chomh fada le saidhbhreas an tsoghail seo, ach bhíodar ana shaidhbhir i ngrásda Dé agus i bhíoraontacht. Le féachaint ortha bhíodar i n-easnamh, ach ní raibh aon easnamh ortha laistigh. Bhí-grásda agus sólás ó Dhia acu go lionmhar agus go flúirseach.

4. Bhíodar iasachta ar an saoghail seo, ach bhíodar muinteartha go maith ag Dia.

Ba neamhní iad na súilibh féin, agus bhíodar gan mheas i súilibh an tsoghail, ach ba mhór le rádh iad i súilibh Dé agus ba ghrádhmhar.

I bhíor-áimhluighcheacht iseach sheas- uigheadar. Fé fhóirsmacht iseach muhíreadar. I ngrádh Dé agus i bhíad-fhulang iseach shúbhluighheadar. Mar gheall ar sin iseach chuadar ar aghaidh, i n-aghaidh an lae, i bhíor-áontacht, agus do fuaradar na grásda muara ó Dhia.

Táid shíad aguing mar haumpla do locht beañia riaghaita do chaitheamh, agus ba chóir go ndéanfadh a saumpla

dó sbruca chun dol er ayig nís mó ná mar a ghiánach. Seumpla duíni failíochá shing. a harac shiar.

5. O, cad é an dúthracht a vi ins na duíni ryalta go léir nuair a cuireadh an bheatha riaghailte ar bun ar dtús.

Cad é an dílse a n-úrnúthibh! Cad é an foramad féachaint cé beir a ghiánach gnó Dé! Cad é an dílse tlychda, agus an uruim don uachtarán agus don riaghailte, a bhí ins gach aoinne!

Tá rian a gcos súd le feisgint fós agus taisbeanann an rian gur dhaoine fíoraonta, naomhtha iad, agus gur throidéadar go seasamhach, agus sa throid sin dóibh gur ghabhadar de chos-albh sa tsaoghal so.

Ach anois, meastar gur obair mhór é má stonann duine ón rian do bhriseadh; má fhéadann duine cur suas gan neamhfhoibhne leis an rud a ghlac sé air féin le n-a thoil mhacánta.

6. A, cad é an patueri agus an neamhshuim atá ionainn agus a rádh go gcaillimid chómh tapaídh an dúthracht a bhíonn ionainn ag tosú dhúinn i dtreo nách fada go mbíimid cortha d'ár saoghal le mairbhúighe agus le pathuair.

Is mór an truaigh fás na fíoraontachta, bheith na chodladh ionat, agus a bhfuil os comhair do shúl de shampla na bhfíoraon.

san sinn do spriocadh chun dul ar aghaidh níos mó ná mar a dhéanfadh sampla daoine failíochacha sinn a tharraig siar.

5. O, cad é an dúthracht a bhí ins na daoine riaghailte go léir nuair a cuireadh an bheatha riaghailte ar bun ar dtús!

Cad é an dílse a n-úrnúthibh! Cad é an foramad féachaint cia b'fhearr a dhéanfadh gnó Dé! Cad é an dílse úmhluighchearta, agus an uruim don uachtarán agus don riaghailte, a bhí ins gach aoinne!

Tá rian a gcos súd le feisgint fós agus taisbeanann an rian gur dhaoine fíoraonta, naomhtha iad, agus gur throidéadar go seasamhach, agus sa throid sin dóibh gur ghabhadar de chos-albh sa tsaoghal so.

Ach anois, meastar gur obair mhór é má stonann duine ón rian do bhriseadh; má fhéadann duine cur suas gan neamhfhoibhne leis an rud a ghlac sé air féin le n-a thoil mhacánta.

6. A, cad é an pathuair agus an neamhshuim atá ionainn agus a rádh go gcaillimid chómh tapaídh an dúthracht a bhíonn ionainn ag tosú dhúinn i dtreo nách fada go mbíimid cortha d'ár saoghal le mairbhúighe agus le pathuair.

Is mór an truaigh fás na fíoraontachta, bheith na chodladh ionat, agus a bhfuil os comhair do shúl de shampla na bhfíoraon.

Caibidil a n-á diáig.

Gnóthay an dei-vanuig.

1. Ba cheart na sváilcí go léir a voh le fáil a meaha an dei-vanuig, agus ba cheart dó voh chó mah lashdig, fé húil Dé, agus iáchan shé lasmuh, fé húiliv duini.

Ní hez, ach ba cheart dó voh nís fear go mhar-lashdig ná mar a chítear lasmuh é voh, mar ishé Die. a chion shing lashdig, agus ba cheart dúing eagala voh aguing ruimi n-a húil, pé áit 'na mímíd, agus voh chó glan lesh an ain-geal as a chóir.

Ba cheart dúing ár rún diongaválta d'abnóchuint gach áin lá, agus ár nio-gras do sbrucea, chó mah agus dá m'é shin an chiád lá aguing ag iúmpáil er Ghie, agus a reá le Die:

"Couruig lium, a Hiarna Die, sa ghnó so atá curha róm agum chun do herivishi náfa. Tuir dom tosanú iniuv dáiriv, mar níl ach neavní 'na vull diánta go dí so agum."

2. Dó raer mar a chuirhimíd róing ishea do rayimíd er ayig, agus an té a veartyn dol er ayig go mah ní fláir dó voh ana ghíhalach.

Agus má's fíor é go depean go minic er a nuini go vull an rún diongaválta ige, cad tá le himescht er a nuini ná

Caibidil a naoi-déag.

Gnóthay an Deigh-mhanaigh.

1. Ba cheart na sobhailcí go léir a bheith le fáil i mbeatha an deigh-mhanaigh, agus ba cheart do bheith chomh maith laistigh, fé shúil Dé, agus a dh'fhéachann sé lasmuigh, fé shúilbh daoine.

Ní sheadh, ach ba cheart do bheith níos fear go mór laistigh ná mar a chítear lasmuich é bheith, mar is é Dia chionna sinn lastigh, agus ba cheart dúinn eagla bheith againn roime n-a shúil, pé áit 'na mímíd, agus bheith chómh glan leis an aingeal os a chómhair.

Ba cheart dúinn ár rún diongmhálta d'athnuachaint gach áin lá, agus ár ndíogras do spriocadh chomh maith agus dá mb'é sin an chéad lá againn ag iúmpáil ar Dhia, agus a rádh le Dia:

"Cabruigh liom, a Thiagharna Dia, sa ghnó so atá curtha rómham agam chun do sheirbhíse naomhtha. Tabhair dom tosnú indiu dáiriribh, mar níl ach neamhú i n-a bhfuil déanta go dtí so agam."

2. Dó réir mar a chuirhimíd romh-ainn iseadh do raighmíd ar aghaidh, agus an té a bheartaigheann dúil ar aghaidh go maith ní fuláir do bheith ana dhícheallach.

Agus má's fíor é go dteipeann go minic ar an nduine go bhfuil an rún diongmhálta aige, cad tá le himtheacht

dinean an rún ach go hanav nú go lag?

Is mó cuma 'na dréagean duini a rún diongaválta, agus an tréagean is suary is anav ná dinean shé díovál.

Is er ghrásda Dé atá rún diongaválta an fíoraen a 'brah, agus ní her eagana an duini féin. Agus is á Dia atá a vuimín ig an víorán, pé gnó a ghionn shé er láiv.

Oir, "Louruig duini, inishig Die," agus ní hig an nuini atá ceapa a híf féin.

3. Má leoguimíd gnáth-obuir er lár uer anach, trí chráifeacht nú chun tairifí bráhar tiucuimíd suas lesh an obuir 'ne ghé san. Ach má leogtar an obuir er lár le neav-ún nú le failí, ní locht beog é shin, agus mohófar díoválach é. Ach pé díhal a ghián-himíd beimíd beagán a nie lá 'na lán mihí.

Tá shé ceart aguing, áfach, a góny gnó égin áiribí do chur róing go muar muar, a guingiv na nihí is mó a víon a cur cosc ling a ngnó Dé.

Ní fláir dúing fiachuint chuing féin go mah agus shing féin do chur a dreó, ón dáiv amuh agus ón dáiv ishdig, mar tá oruing dol er ayig ón dáiv amuh agus ón dáiv ishdig.

ar an nduine ná deineann son rún ach ga hanamh nó go lag?

Is mó cuma 'na dtréagean duine a rún diongubálta, agus an tréagean is suaraighe is anamh ná deineann sé díobháil.

Is ar ghrásda Dé atá rún diongubálta an fhioraoin ag brath, agus ní h-ar eagna an duine féin. Agus is á Dia atá a mhaimighin ag an bhfíoraon, pé gnó a ghabhann sé ar láimh.

Oir, "Labhraidh duine, innisidh Dia," agus ní h-ag an nduine atá ceapadh a shlighe féin.

3. Má leigimíd gnáth-obair ar lár uair fhanach trí chráibhtheacht nó chun tairbhe bráthar, tiocfaimíd suas leis an obair 'na dhiaidh san. Ach má leigtear an obair ar lár le neamh-fhonn nó le failighe, ní locht beag é sin, agus mothócnthar díobháilach é. Ach pé dícheall a dhéanfaimíd beimíd beagán i ndiaigh lámha i n-á lán neithe.

Tá sé ceart againn, ámhthach, i gcomhnuidhe, gnó éigin áirithe do chur rómhainn, go mór mór, i gcoinnibh na neithe is mó a bhíonn ag cur cosc linn a ngnó Dé.

Ní fuláir dúinn féachaint chughainn féin go maith agus sinn féin do chur i dtreó, ón dtaobh amuich agus ón dtaobh istigh, mar tá orainn dul ar aghaidh ón dtaobh amuich agus ón dtaobh istigh.

4. Mara féidir leat t'aigíní chimeád ar Ghie a góny, din é vereanta. Din é ar maidin agus um hráhnóna.

Cuir röt er maidin cad a ghiänhir. Ansun, um hráhnóna, fiäch conas atá shé diánta agut; fiäch conas a chahish an lá, a mriabar, a ngníov, agus a smuineav. Ins na trí nihiv shin isbea is mó, b'édír, a veg rod diánta agut a n-ay Dé nú a n-ay do chórsan.

Fáshc suas tu fén mar a ghiänhach fear a n-ay valyhachda an diel. Smachduig crás, agus tincuig smachdú gach ayinvian eli nís sáráidí chút.

Ná bí chyhá dfovúin er fad. Bí a góny a lé leuir, nú a shgrí, nú a gy chun Dé, nú a machnav, nú a diänav roda égin a veg tairifeach don teylach.

Ní fláir, áfach, ebireacha corparhá do ghlaca le brehúntas. Ní mar a chéll irid shiad do gach éngí.

5. Ná dintear as cóir a fobuil níhí nách gnáth. Is fear dévóid nách gnáth do ghiänav a n-veginéas ná é ghiänav as cóir duíni.

Ach shachuin agus ná bí ruin lesh na gnáth-ebireachuív agus chun tosíg led'ghévóidív fén. Din er dúsh, go dhúrachdach agus go dílis, na gnáth-ebireacha atá ceanguiltí ort a ghiänav,

4. Mura féidir leat t'aigne chimeád ar Dha i gcomhnuidhe, dein é nair-eanta. Dein é ar maidin agus um thráhnóna.

Cuir romhat ar maidin cad a dhéan-fáir. Ansan, um thráhnóna, féach conas atá sé déanta agat; féach conas a chaithis an lá, i mbriathar, i ngníómh agus i smuineamh. Ins na trí neith-íbh sin is seadh is mó, bh'féidir, a bheidh rud déanta agat i n-aghaidh Dé nó i n-aghaidh do chómharsan.

Fáisc suas tu fén mar a dhéanfadh fear i n-aghaidh mhalluightheachta an diabhail. Smachtuigh cras, agus tioc-faigh smachtu gach ainmhan ele níos saoráidí chughat.

Ná bí choideche dfomhaoin ar fad. Bí i gcomhnuidhe ag léigheadh lea-bhair, nó ag sgrí, nó ag guidhe chun Dé, nó ag machnamh, nó ag déanamh ruda égin a bheidh tairbheach don teaghlach.

Ní foláir, ámhithach, oibreacha cor-partha do ghlacadh le breitheamhan-tas. Ní mar a chéile a dh'oírid siad do gach aoinne.

5. Ná deintear os comhair an phob-aill neithe nách gnáth. Is fearr dé-mhóid nách gnáth do dhéanamh i n-uaigneas ná é dhéanamh os comhair daoine.

Ach seachain agus ná bí rightin leis na gnáth-oibreachaibh agus chun tosaigh le d'ghéamhóidíbh féin. Dein ar dtús, go dúthrachtach agus go dílis, na gnáth-oibreacha atá cean-

agus ansun, má víon uen agut er, din tu fén a hásav er do ghévoíd fén.

Ní irean an obuir chiána do gach ān duíni. Is fear a hucuíg an obuir sho do ghuini agus an obuir eli úd do ghuini eli.

Agus a dáv iriúny ayimshiri, bíon obuir shochas a chéili iriúnach. Tá obuir is fear a hainghan le duini lá síri, agus obuir is fear a hainghan le duini lá nách síri.

Ní hiad na hebireacha ciána a irean dúing a n-aum a chaha agus a n-ayimshir suenush agus shychána.

Ní hé an machnav ciána is mah ling a ghuánav nuer a víon dólás oruing agus nuer a víon sólás ó Ghie oruing.

6. Nuer a hagan lá síri nuar oruing ba cheart dúing ár vún ins na debireacha d'ahnuachuint agus impí na náv d'iaruig.

Ba cheart dúing ár rún dióngaválta do ghiánav ó eli go féli, chó mah agus dá memish le himeacht as an sál an uer shin, agus dol chun na féli shry.

Ba cheart dúing, dá vrí shin, veh ár n-clá fén a n-ayimshir devóidi, agus veh nis devóidí nár górá, agus gach dualgas do chólfona nis dílishi, ó's duíni shing atá a súil le n-ár duaras-dal d'áil go luah ó Ghie.

gailte ort a dhéanamh, agus ansan, má bhíonn uain agat air, dein tu féin a shasamh ar do dhémhóid féin.

Ní oireann an obair chéadna do gach aon duine. Is fear a thiofaidh an obair seo do dhuine agus an obair eile úd do dhuine eile.

Agus i dtaobh oireamhnaighe aim-sire, bíonn obair seachas a chéille oireamhnach. Tá obair is fearr a thaitheann le duine lá saoire, agus obair is fearr a thaitheann le duine lá nách saoire.

Ní hiad na hoibreacha céadna a dh'oireann dúinn i n-am an chatha agus i n-aimsir suaimhnis agus síochána.

Ní hé an machtnarah céadna is maith linn a dhéanamh nuair a bhíonn dólás orainn agus nuair a bhíonn sólás ó Dhia orainn.

6. Nuair a thagann lá saoire mór orainn ba cheart dúinn ár bhíonn ins na deagh-oibreacha d'athnuachaint agus impidhe na naomh a dh'iarraidh.

Ba cheart dúinn ár rún dióngmhálta do dhéanamh ó fhéile go féile, chómh maith agus dá mbeimis le himtheacht as an saoghal an uair sin, agus dul chun na féile storuidhe.

Ba cheart dúinn, dá vrí sin, bheith ghár n-olmibú féin i n-aimsir démhóide, agus bheith níos démhóidí i n-ár gcómhrádh, agus gach dualgas do chomhfhionadh níos dílse, ó's daoine sinn atá ag súil le n-ár dtuarastal a dh'fhail go luath ó Dhia.

7. Ansun, má curtar ruineas oruing, tuigimís 'nár aigini guráb áluig ná fuilimíd olav a gearr agus nách fíú shing fós go dúrfi ghuing an ghlóiri vuar a nochtfar ionuing nuer a hucúig an t-aum, agus dimimísh díhal er shing fén d'ólú nís fear a goir an lae shin.

Is íving don terivíshach san, ader an Síshgéaly Lúcas, a gheofar a diánav na fairi nuer a hucúig an Tiarna. Go dein aderim liv, cuirí shé aish ciún a vuíni go léir é.

Caibidil a fíhí.

Sauntuig uegíneas agus ciúnas.

1. Loruig aum iriúnach chun veh at' énar doit fén, agus cuiníg go minic er hourhishdiv Dé.

Cuir vet níhi greaunvara. Ná lég an leour a chimeatagh er shúl tú, ach lég an leour a chuirbig cahú ort mar gheaul er do feacúv.

Má chimeádan tú hu fén ó iomad cayioti agus ó chóluadar díovuín, agus, 'na haunta san, ó veh ag éshdeacht le shigialtuiv agus le ráflúv, beg do ghóhin mauar avimshiri' gut chun veh a machnav er Ghie.

Ghin na nuiv ba vó, chó mah agus d'iadadar é, iad fén a chimeád ó chóluadar dufni agus iad fén a huirt suas do Ghie a u-uegíneas.

7. Ansan, má curtar ríghneas orainn, tuigimís i n-ár aigne gur b'amhlaidh ná fuilimíd ollamh i gceart agus nách fíú sinn fós go dtabharfí dhúinn an ghlóire mhór a nochtfar ionainn nuair a thioctaidh an t-am, agus deinimís dícheall ar sinn féin d'ollmhú níos fearr i gcóir an lae sin.

Is aolbhinn don tseirbhíseach san, adeir an Soisgéalaidhe Lúcas, a gheobhfar ag déanamh na faire nuair a thioctaidh an Tighearna. Go deinimhin aderim libh, cuirfidh sé os cionn a mhaoine go léir é.

Caibidil a fiche.

Sauntuigh uaigneas agus ciúnas.

1. Loirg am oireamhach chun bheith at' sonar duit féin, agus cuimhnigh go minic ar thabharthaistibh Dé.

Cuir uait neithe greannmhara. Ná léigh an leabhar a chimeadfadh ar siúbhail tu, ach léigh an leabhar a chuirfidh cathú ort mar gheall ar do pheacabhbh.

Má chimeádan tú thu féin ó iomad cainte agus ó chómhluadar díomhaoin, agus, 'n-a theanta san, ó bheith ag éiteacht le sgéaltaibh agus le ráflaibh, beidh do dhóthun mór aimsire agat chun bheith ag machnamh ar Dhia.

Dhein na naoimh ba mhó, chómh maith agus d'fhéadadar é, iad féin a chimeád ó chómhluadar daoine agus iad féin a thabhairt suas do Dhia i n-uaigneas.

2. Sho focal aduvert Seneca: "Gach uer d'ár chuas ameach duíni ba veasa de ghuini me a teacht uatha ghom." Tuigimid an ní shin nuer a ghinimid a lán cayiní.

Is usa veh ciúin er fad ná gan an iomad a reá.

Is usa fanúint sa vallí, a ganas, ná do ghuini aireachas ceart do huirt do fén lasmuh.

An té, dá vrí shin, gur mian lesh dol a leh na sprideáltachda, ní fláir dö imeacht er lea-tuiv ón slua, a n-éneacht le hÍosa Críost.

Níl éngi ó vól a teacht as cóir duiní ach an té gurab é a ghúil veh an' ánar.

Níl éngi ó vól 'na chayint ach an té gur mian lesh éshdeacht.

Níl éngi ó vól an' uachdarán ach an té gur mian lesh veh té smacht.

Níl éngi ó vól ig órdú ach an té go vuil is ige conas tliú.

3. Níl éngi ó vól a n-áhas ach an té go vuil cuinshias mah-ige.

Ní roiv 'na nuiv ryav gan eagala Dé orha, pé méd a víodár ó vól. Agus pé grásdá a vi acu ní pé sváilei nuara a vi ionta, níor ág san iad gan veh go hana-tíl agus go hana-airéach orha fén.

Nuer a veasan an droh-ghuini go vuil shé ó vól is le huar agus le buiribi a veasan shé é, agus dínear shé ama; dán de fén sa deri.

2. Seo focal adubhairt Seneca: "Gach uair d'ár chuas ameach daoine ba mheasa de dhuine me ag teacht uatha dhom." Tuigimid an ní sin nuair a dheimimid a lán cainnte.

Is usa bheith ciúin ar fad ná gan an iomad a rádh.

Is usa fanamhaint sa bhaile, i gan fhios, ná do dhuine aireachas ceart do thabhairt do fén lasmuich.

An té, dá bhí sin, gur mian leis dul i leith ná spióradaíochta, ní folsáir do imtheacht i leith-caoibh ón sluagh, i n-aonfheacht le hÍosa Críost.

Níl aoinne ó bhaoghal ag teacht os cómhair daoine ach an té gur b'é a dhúil bheith in' aonar.

Níl aoinne ó bhaoghal 'na chainnt ach an té gur mian leis éisteacht.

Níl aoinne ó bhaoghal i n-uachtarán ach an té gur mian leis bheith fé smacht.

Níl aoinne ó bhaoghal ag órdú ach an té go bhfuil fhios aige conus úmhú.

3. Níl aoinne ó bhaoghal i n-áthas ach an té go bhfuil coinsias maith aige.

Ní raibh na naoimh riam gan eagla Dé ortha, pé méid a bhíodar ó bhaoghal. Agus pé grásdá a bhí aca nó pé sabbailc móra a bhí ionta, níor fhóg san iad gan bheith go hana-úmhál agus go hana-airéach ortha fén.

Nuair a mheasann an droch-dhuine go bhfuil sé ó bhaoghal is le huabhar agus le buirbe a mheasann sé é, agus dáineann sé amadán de fén sa deire.

Ná meas chyyha go vuilir ó vól an áid a ve tú er a sál so, bíoch gur man-ách fóna hu, dar leat, nù díbreouch dílish.

4. Na dúini is irdí cáil is minic gurab'iad is íshli a bítean, toshc iomad úntuivi a veh acu asda fén.

Imi shin tá a lán dúini agus ish é a leas gan veh sár er fad ó chahanuiv, ach an nauid a veh a cur orba go minic, a dreó ná bedísh ró gheimhíhach d'iad a veh ó vól, le heagala go diuc-ach uar orha, agus le heagala, lesh, go leocuidísh dóiv fén dol a nie sóilash a tael sho.

O, nách áluing an cuinshias a véach ig dúini dá ma ná loirgíoch shé chyyha sóilás neanuan a tael sho, dá ma ná cuirhach shé an tuim inéachor sa tál so! Dá meach shé gearha amach glan ó vuereav nehairifeach a tael sho, agus gan de vachuv 'na chry ach Die agus leas a anama fén a góir na shy-rychda! Cad é an sueneas aigini a véach ige.

5. Níl éngi iritínach don tóilás a higan ó Ghie ach an té a ghinean tahi mah den aihri náfa.

Má's mah leat an aihri cheart a veh at chry agut, eirig íshdeach at cheó-mara fén agus fág gleó a tael íasmul, mar atá shgrífi: Dinig an aihri íshdig

Ná meas choidheche go bhfuilir ó bhaoghal an fhaid a bheidh tú ar an saoghal so, bíoch gur manach foghanta thu, dar leat, nó dítreabhach dílis.

4. Na daoine is aoirde cáil is minic gur b'iad is ísle a thuiteann, toisc iomad iontaoibhe a bheidh aca asta féin.

Uime sin tá a lán daoine agus is é a leas gan bheidh saor ar fad ó chath-anaibh, ach an namhaid a bheidh ag cur ortha go minic, i dtreó ná beidís ró dheimhíhach d'iad a bheidh ó bhaoghal, le heagla go dtiocfadh vabhar ortha, agus le heagla, leis, go leigfidís dóibh féin dul i ndiaidh sóilás an tsaoghal seo.

O, nách áluim an coinshias a bheadh ag duine dá mba ná loirgíochadh sé choidheche sóilás neanuan an tsaogh-all seo, dá mba ná cuirfeadh sé aor tsuim i n-aon chor sa tsaoghal so! Dá mbeadh sé gearrthe amach glan ó bhuaireamh neamh-thairbheach an tsaoghail seo, agus gan de mhacht-namh 'na chroidhe ach Dia agus leas a anama féin i góir na síoruidheach-ta! Cad é an suaimhneas aigne a bheadh síge.

5. Níl aoimne cireamhach don tóilás a thagann ó Dhia ach an té a dhein-eann tathighe maith den aithrighe naomhtha.

Má's maith leat an aithrighe cheart a bheidh at chroidhe agat, eirigh is-teach at sheómra féin agus fág gleó an tsaoghail íasmul, mar atá

'núr shómaraí. Gheóir ishdig at' cheómara an rod a chayilhir go minic lasmuh.

Tainghig an shómara leat má ghinean tú tahi d'andint aun. Má ghinean tú tahi d'andint às, tiucuig fuah agut dò.

Má hrgan tú mar viàs doít fén ó husach fanúint at' cheómara agus cóny ag d'uiní dá chara ghilish, agus gheóir sólás ana-vuar aun.

A giúnas agus a socaracht ishea héan an Crísty diaga ar ayig, agus ishea outumyn shé na nihí diavara atá sa Shgribhtúir.

6. A giúnas agus a sueneas ishea ghein shé na frasa deór a ginean a anam do ní agus do ghilana gach fhi, a dreó go mion shé nis tainghavy a láhir Dé do raer mar a vion shé nis deilítí amach ón sál agus ó ghléó a tael.

An té imíon ó n-a cháirdi agus ó n-a vuintúir, le grá do Ghie, tagan Dia agus na haingil chuigi mar chuideachduin.

Is fear vah a n-egineas agus airi huirt do ghuni fén ná fail a bhúirt a nuini fén agus ansun mriúiltí muara do ghlanav.

Rod ana vah don vanach ishea gan dol as cóir dhini ach go hanav; cimead

sgriobhta: Deinidh an aithrige istigh i nbhúr seómraíbh. Gheobhair istigh at' sheómra an rud a chaillfir go ruinic lasmuich.

Taithfidh an seómra leat má dheineann tú taithighe d'fhanamhaint ann. Má dheineann tú taithighe d'fhanamhaint às, tiocfaidh fuath agat dò.

Má thugann tú mar bbéas duit féin ó thosach fanamhaint at' sheómra agus comhnuidhe ann, tiocfaidh grádh agat dó mar a bheadh ag duine dá chara dhúis, agus gheobhair sólás ana mhór ann.

I gcúinas agus i socaracht is eadh théann an Crístaí diadha ar aghaidh, agus is eadh dh'fholumuigheann sé na neithe diabhara atá sa Sgribhtúir.

6. I gcúinas agus i suaimneas is eadh gheibheann sé na frasa deór a dheineann a anam do nighe agus do ghlanadh gach oidhche, i dtreo go mbíonn sé níos taithneamhaige i lá-thair Dé do réir mar a bhíonn sé níos deighilte amach ón saoghal agus ó ghléó an tsaoghail.

An té dh'imthigheann ó n-a cháirde agus ó n-a mhuintúir, le grádh do Dhia, tagann Dia agus na haingil chuige mar chuideachtain.

Is fear bheith i n-uaigneas agus aire thabhairt do dhuine féin ná fail-ighe a thabhairt i nduine féin agus ansan mribhúiltí móra do dhéanamh.

Rod ana mbaith don mhanaich is eadh gan dul os comhair deoine ach go

ó huiliv duini, agus a huili féin do chimead ó iachuint er chách.

7. Cad ab ayil leat a fiachuint er ní nách dleahach doít a veh agút? Tá an sál agus a vianta ag imeacht chun shúil.

Tarraingid do ghroh vianta amach tu. Ach nuer a veg an tráh san imíhi cad a húrhir leat availi ach ualach er do chunshias agus trí chéili aigini?

Is minic a ghinean dol amach fé áhas teacht availi fé vrón. Agus dinean íhi hógach maidin vrónach.

Dinean gach áhas corpartha tosanú suerc, ach is guin agus bás a gheri.

Cad tá le fishgint a n-aval eli agút ná fuil le fishgint anso agút?

Fiách an sbér agus an talav agus na duili go léir. Is díov san atá gach ní diánta.

8. Ca vail le fishgint a n-aval agút éngí a vairhig avad fé ly na gréni?

B'édir gur dó leat go vayir sásav aigini. Ní vayir.

Dá víctá an sál go léir cad a chifá ach neavní?

Fiách suas chun Dé na glóiri ins na flahish. Iar er Ghie na peacy agus an aill atá diánta agút do vahav doít.

Fág níhi bushi ig duini bushi agus fiách féin chun an ghnóha a hug Dia le diánay doít.

hanamh; cimead ó shúilibh daoine, agus a shúile féin do chimead ó fhéachaint ar chách.

7. Cad ab áil leat ag feachaint ar ní nách dleagthach duit a bheith agat? Tá an saoghal agus a mhianta ag imtheacht chun siúbhail.

Tarraingid do dhroch mhianta amach tu. Ach nuair a bheidh an tráth san imthithe cad a thabharfair leat abhaile ach ualach ar do choinnsias agus trí chéile aigne?

Is minic a dheineann dul amach fé áhas teacht abhaile fé bhrón. Agus deineann oidche shúgach maidin bhrónach.

Deineann gach áhas corpartha tosanú suaire, ach is goin agus bás a dheire.

Cad tá le feiscint i n-aon bhall eile agat ná fuil le feiscint anso agat?

Féach an spéir agus an talamh agus na dúille go léir. Is díobh san atá gach ní déanta.

8. Ca bhfuil le feiscint i n-aon bhall agat aon ní a mhairfidh abhfad fé luighe na gréine?

B'fhéidir gur dóigh leat go bhfaighir sásamh aigne. Ní bhfaighir.

Dá bhfeicá an saoghal go léir cad a chifead ach neavní?
Féach suas chun Dé na glóire ins sna flathais. Iar ar Dhia na peacal agus an fhailighe atá déanta agat do mhaithsamh duit.

Fág neithe baotíhe ag daoine baotíhe agus féach féin chun an ghnótha a thug Dia le déanamh duit.

Eirig ishdeach at' cheómara agus dúin a doras ort féin, agus glaeag chut do chara dilis, Isa Críost.

Fan an' ochuir shin at' cheómara, mar níl an sueneas ciána agut le fáil a n-án-áit eile.

Dá vantá gan dol amach agus gan éshdeacht lesh na ráflúiv, d'anhach an tíocháin agus an sueneas aigini níl éar agut. Ach ós mian leat uereanta shúilta nó d'aireachduint ní fláir doít buereav aigini d'úlag dá vár.

Caibidil a h-án is filie.

Dólás Cry.

1. Má's mah leat an dol er ayig a ghiánay at' hli chun Dé cimeád tu fén a n-eagala Dé. Ná bí ró luca do d'hoil féin. Cimeád do chiáta go léir fé smacht. Ná túir srian do vóruish vāh.

Bíoch dólás cry agut agus be tú dé-voideach go mah.

Tagan a lán tairifi a dólás cry, agus ish é an neavaireachas a loitean an tairifi shin.

Is muar an ána a-reá go viatach an duini áhas iomlán a veb er chufhi, er a sál so, agus a is ige gur er dífirt atá shé, agus go vuil iread san nihi chun díovála anama ghiánay do.

2. Iagantacht cry, agus neahim ins na péacuy atá dianta aguing, fé neara ghiung gan na gearánta atá er ár

Eirig isteach at' sheómra agus dúin an doras ort féin, agus glaoídh chughat do chara dilis, Iosa Críost.

Fan i n'fhochair sin at' sheómra, mar níl an suaimhneas céadna agat le fáil i n-aon áit eile.

Dá bhfantá gan dul amach agus gan éisteacht leis na ráflaibh, d'fhanfadh an tsíocháin agus an suaimhneas aigne níl'fhearr agat. Ach ó's mian leat uaireanta sgéalta nua, d'aireachtaint ní foláir duit buaireamh aigne dh'fhulang dá bharr.

Caibidil a h-aon a's fiche.

Dólás Croidhe.

1. Má's maith leat aon dul ar aghaidh a dhéanamh at' shlig chun Dé cimeád tu féin i n-eagla D'. Ná bí ró thugtha do d'hoil féin. Cimeád do chéad-fada go léir fé smacht. Ná tabhair, srian do mhórtais bhaoth.

Bíoch dólás croidhe agat agus beidh tú démhóideach go maith.

Tagann a lán tairbhe a dólás croidhe, agus is é an neamhaireachas a loiteann tairbhe sin.

Is mór an iongnadh a rádh go bhféadtadh an duine áthas iomlán a bheith air choidche, ar an saoghal so, agus a fhios aige gur ar dífirt atá sé, agus go bhfuil oiread san neithe chun díobhála anama dhéanamh do.

2. Eagantacht croidhe agus neamhshuim in sna péacaibh atá déanta agallun, fé ndeara dhúinn gan na gear-

n-anam do vohú; agus bímid go minic a gáirí nuair ba cheart gur a gol a vermísh.

Ní vion fir-hírshi ná firáhas ach san áit 'na míon eagala Dé agus cuinshias mah.

Is shiánvar an té iadann gach cosc agus gach dol amú do ghíbert uég, agus é féin a chimeád dlúithe le Die a nólás náfa cry.

Is shiánvar an té a ghíbrean uég éngí a chuirhach smól ná ualach er a chuínshias.

Troid go fearúil. Buahig dea-nós er ghroh-nós doít.

3. Má's eól doít-shi conus leoguint do ghuini a ngnó féin a ghiánav, leocuid shiad-san doít-shi do ghnó féin a ghiánav.

Ná tairig ort gnó an ir haul, agus ná h-eirig a n-achran a ngnóhuiv na n-uasal.

Cimeád do húil ort féin er dúsh a góny agus túir doít féin tusach cōirli, har do cháirdiv go léir.

Má's rod é ná fuil báig ig dúmí leat ná bíoch buert 'n-a háv san ort. Ach cuireadh so buert ort, gan tu veh chó mah ná chó haireach ort féin agus ba cheart do ghuini ghéivóideach a veh a sherivish Dé.

Is tairifí agus is neachúntúrhy do'n duini gan mórán sólásh a veh íge er a sál so, mar le sólásh corpartha go muar muar.

ánta atá ar ár n-anam do mbothú; agus bímid go minic ag gáirí nuair ba cheart gur ag gol a bheimís.

Ní bhíonn fíor-shaoirse ná fíor-áthas ach san áit 'n-a mbíonn eagla Dé agus coinsias maith.

Is séannhar an té fhéadann gach cosc agus gach dul amú do dhíbert uaidh, agus é féin a chimeád dlúithe le Dia i ndóilás nacmhtha croidhe.

Is séannhar an té a dhíbreann uaidh. aon ní a chuirfeadh smól ná ualach ar a choinsias.

Troid go fearamhail. Buadhfaidn deagh-nós er dhroch-nós duit.

3. Má's eól duit-se conus leigint do dhaoine a ngnó féin a dhéanamh, leigfid siad-san duit-se do ghnó féin a dhéanamh.

Ná tarraing ort gnó an fhir thall, agus ná h-eirigh i n-achran i ngnó-thaibh na n-uasal.

Cimeád do shúil ort féin ar dtuais i gcomhnaidhe agus tabhair duit féin tosach comhairle, thar do cháirdibh go léir.

Má's rud é ná fuil báidh ag daoine leat ná bíodh buairt 'n-a thaobh san ort. Ach cuireadh so buairt ort, gan tu bheith chómh maith ná chómh h-aireach ort féin agus ba cheart do dhuine dhémhóideach a bheith i seirbhís Dé.

Is tairbhighe agus is neamhchon-tabharthaighe do'n duine gan mórán sólásh a bheith aige ar an saoghal so, mar le sólásh corpartha go mór mór.

Má táimid gan sólas ó Ghie, níl má's anav a gheimid é, is shing féin fé neár é, mar ní loirgimíd dólás cry, agus ní chuirimid ueng sólas báh an tael sho.

4. Tuig at' aigini nách fiú hu sólas ó Ghie áil, ach gur mórán dólás atá tufti agat.

Nuair a vionn an dólás cry ceart er ghuini mar gheaul er a feacufv ní chuirean sólas a tael go léir er ach sheribeau agus dítmá.

Ghein an Críosdy fúnta a góny our a ghóhin chun buartha agus chun guil. Mar, cuimíoch shé ar féin níl cuimíoch shé er a chórain, tuici shé an'aigini ná fuil éugi beó er a sál so gan rod le fulag ige; agus dá ghéiri a vachnav ishea is géiri a ghólás.

Ish iad ár beacy agus ár troh chleachda is our dleahach dólás aguing, mar táimid chó fíiti shin ionta gurab anav iaduimíd cuineav i geart er nihiv diaga.

5. Dá machnuishá níl mó er do vás ná er aid do hól, ní bál ná go nlanfá do leas níos díhealy ná mar a ghinean tú.

Agus rod eli; dá machnuishá i geart er fiantuiv ífiring, nó er fiantuiv purgad-óireachda, credim go vuilgíofá go fon-avar gach dólás agus gach cruatan ebiri, agus ná cuirhach an áuró eagal ort.

Má táimid gan sólas ó Dhia, nó má's anamh a gheibhimíd é, is sinn féin fé ndear é, mar ní loirgimíd dólás croidhe, agus ní chuirimid uainn sólas baoth an tsaoghail seo.

4. Tuig at' aigne nách fiú thu sólas ó Dhia dh'fháil, ach gur mórán dólás atá tuillte agat.

Nuair a bhíonn an dólás croidhe ceart ar dhuine mar gheall ar a pheacafbh ní chuireann sólas an tsaoghail go léir air ach seirbhíthean agus díombádh.

Gheibheann an Críostai foghanta i geomhnuiche adhbhar a dhóithin chun buartha agus chun guil. Mar, cuimh-nigheadh sé air féin nó cuimh-nigheadh sé ar a chomharsain, tuigfidh sé i n'aigne ná fuil aoinné beó ar an saoghail so gan rod le fulang aige; agus dá ghéire a mhachtnamh is each is géire a dhólás.

Is iad ár bpeacaí agus ár ndroch chleachta is adhbhar dleagthach dó-láis aiginn, mar táimid chóimh fillte sin ionta gur b'asamb a dh'fhéadaimíd cuimhneamh i geart ar neithibh diadha.

5. Dá machtauvithé níos mó ar do bhás ná ar fhaid do shaoghail, ní baoghal ná go ndéanfá do leas níos dícheallaighe ná mar a dheineann tú.

Agus rud eile; dá machtauvithé i gceart ar phiantaibh ífrinn, nó ar phiantaibh purgadóireachta, credim go bhfuilgeóchthé go fonnamhar gach dólás agus gach cruadhtan oibre, agus ná cuirfeadh aon-anródh eagal ort.

Ach ní verid na níhi shin greim er chry oruing. Is iad na níhi a chuir-eán sóláis oruing a hainghean ling, agus fágann san fuar failloch shing a dáw ár n-anama.

6. Is minic gurab' é folás na haigini, trí easba machnuiv, fé neara do'n choluing vocht veh chó glueréanach.

Bí a gy chun a Tiarna dá vri shin, á iarraig er dólás cry a húirt doít. Abuir lesh mar aduert an Fáig: Cobig me, a Hiarna, le harán na neór, agus túir mo gheoch dom a neóruiv go fial.

Caibidil a Dó is Fíhí.

Machnav er vi-ortíun an duini.

1. Pé baul 'na vuillir, agus pé baul 'na ngeóir, is duini gan áird tú mara n-úmpuifr er Ghie.

Cad chuigi ghoit buereav a veh ort nuer ná heirfon leat do raer do hoilij?

Ca vuil an té go vuil gahárod chun a hoilij féin ige? Ní míshí, é, ná tusa, ná an duini eli beó er a sál.

Níl an duini er a sál gan triubalóid égin er, nó guesh égin, dá mé an ry é, nó an Pápa.

Cé hé an té is fear go vuil an shgial ige? An té atá ábalta er roá d'ulag er son Dé.

2. Tá a lán duini gan chial agus derid shiad: Fiach; nách breá an sál

Ach ní bheirid na neithe sin greim ar chroidhe oráinnig. Is iad na neithe a chuireann sóláis oráinn a thaithe-neann linn, agus fágann san fuar fail-ligheach sinn i dtaobh ár n-anama.

6. Is minic gur 'b' é folmhas na haigne, trí easba machnaimh, fé ndeara do'n choláinn bhocht bheith chómh giuairéanach.

Bí ag guidhe chun an Tighearna dá bhri sin, 'gha iarraidh air dólás croidhe a thabhairt duit. Abair leis mar adubhairt an fáidh: Cothuigh me, a Thighearna, le harán na ndeór, agus tabhair mo dheoch dom i ndeóraibh go fial.

Caibidil a Dó is Fíche.

Machtnamh ar mhí-fhortiún an duine.

1. Pé ball 'n-a bhfuilir, agus pé ball 'n-a ngeóbhair, is duine gan áird tu mura n-iompuighir ar Dhia.

Cad chuige dhuit buaireamh a bheith ort nuair ná heirigheann leat do réir do tholle?

Ca bhfuil an té go bhfuil gach son rud chun a thuille féin aige? Ní mise é, ná tusa, ná son duine eile beó ar an saoghal.

Níl son duine ar an saoghal gan trioblóid éigin air, nó guals éigin, dá mbé an rí é, nó an Pápa.

Cé hé an té is fear go bhfuil an agéal aige? An té atá ábalta ar rud a dh'fhulang ar son Dé.

2. Tá a lán daoine gan chial agus derid siad: Féach; nách breagh an

ig an nuini úd é; nách sevir, nách nuar, nách cóchdach, nách uasal atá shé!

Ach cuimh-sí er hevireas na vishas, agus chífir gur neavní na níhí sálta san go léir. Ní féidir dein a ghiánav díov, agus is cúram iad; agus an té go míd shiadh ige bíon eagal er, coitianta, go gayllhach shé iad.

Ní ha víúirshí de vahasiv a tael atá áhas an duini. Ní beog dó an chy-sacht.

Veh i bén ishea veh er a sál inéa-chor.

Dá véd dúil a víon ig duini a níhí sbrideálta, ishea is mó a chuirean a veaha er a sál so sberihan, er, mar ishea is fear a hígean shé agus ishea is siléirí a chion shé clánta agus truel-fhacht an duini.

Oir is sberihan nuar agus is pian vuar don Christy foránta a veh er veh ag íhí agus ag ól, a ly chun colata agus ag eiri, a dol chun ebiri agus a sdad, agus a freaguir do gach dualgas eli dá muinean le nádúr an duini er a sál so, nuar ishé rod ba vian lesh féin ná veh sgartha leó go léir agus veh sár ón ulli hays peaca.

3. Is fíor guraí na lach trom er a nuini sbrideálta ryachdanuishi na cola er a sál so. Imí shín ishea iaran an Fáig go niánfí é usaguilt náhe. Fuas.

saoghal ag an nduine úd é; nách saidhbhir, nách mór, nách combhachtach, nách uasal atá sé!

Ach cuimh-igh-se ar shaidhbreas na bhfiathas, agus chífir gur neamhní na neithi saoghalta san go léir. Ní féidir deimhin a dhéanamh díobh, agus is cúram iad, agus an té go mbíod siad aige bíonn eagal air, coitianta, go gcaillfeadh sé iad.

Ní lí bhfuirse de mhaitheasaibh an tsaoghail atá áthas an duine. Ní beag dó an chuibhsacht.

Bheith i bpéin iseadh bheith ar an saoghal i n-son chor.

Dá mhéid dúil a bhíonn ag duine i neithibh spioradálta iseadh is mó a chuireann a bheatha ar an saoghal so seirbhthean air, mar iseadh is fear a thuigeann sé agus iseadh is soiléire a chíonn sé claonta agus truailligheacht an duine.

Oir is seirbhthean mór agus is pian mhór don Christy fíoraonta a bheith air bheith ag ithe agus ag ól, ag luighe chun codlata agus ag éirighe, ag dul chun oibre agus ag stad, agus ag freagair do gach dualgas eile dá mbain-eann le nádúr an duine ar an saoghal so, nuair is é rud ba mhian leis féin ná bheith sgartha leó go léir agus bheith saor ó an uile shaghas peaca.

3. Is fíor gur b'ualach trom ar an nduine spioradálta riachtanaí na cola ar an saoghal so. Uime sin iseadh iaran an Fáidh go ndéanfí é

guil me óm ryachanuishiv, a Hiarna, ader an Fáig.

Ach is mairig don vuiníir ná tuigean an mí-ortúin atá orha, agus is mairig nís mé don vuiníir a vion a ngrá lesh an mí-ortúin, a ngrá le truelífhacht na beaha so.

Mar tá duíni aun atá chó nuar san i ngrá lesh a sál so (bíoch gurab er égin iaduid shiad maireachduint, ag obuir go crueg nú ad'iaruig na déarca) gur chuma leó cad a ghiánhach ryacht na viahas dá viaduidísh fantúint anso a góny.

4. O, a ghuíni gan veauir, gan chred-eav núr gry, is daingean atáhi sáiti sa tál so nuar nách féidir liv an vlas áil ach er níhiv colany.

Ach er baul ishea vэг an donas er fad oruiv, nuar a hici shiv gráingí-úlacht agus folús na níhi shin d'ár hugúir an grá go léir.

Ní mar shin do nuiv Dé agus do chárdiv dévóideacha Chríost, níor chuireadar sin ins na níhiv a hurhach sólás corpartha ghéiv, ach do hógadar greann er fad don tólas hryy, agus chuireadar a núil go hiomlán sa vah hryy.

Chueg a núil agus a mian go léir suas chun an vahasa hryy ná fictear.

dh'fhuasgáit uatha: Fuasgáit me óm riachtanaisibh, a Thighearna, adeir an Fáidh.

Ach is mairig don mhuintíir ná tuigean an mí-fhortúin atá ortha, agus is mairig níos mó don mhuintíir a bhíon i ngrádh leis an mí-fhortúin, i ngrádh le truaillitheacht na beatha so.

Mar tá daoine ann atá chómh mór san i ngrádh leis an saoghal so (bíodh gurab'ar éigin fhéadaid siad maireachtaint, ag obair go cruaidh nó a di'iaraidh na déarca) gur chuma leó cad a dhéanfadh righeacht na bhíathas dá bhéadaidís fanamhaint anso i geomh-nuidhe.

4. O, a dhaoine gan mheabhair, gan chreideamh i nbhúr gcroíche, is daingean atáhaoi sáidhte sa. tsoghal so nuair nách féidir libh son bhlas fháil ach ar neithibh colnaidhe.

Ach ar ball iseadh bheidh an donas ar fad oraibh, nuair a thuigfidh sibh gráinneamhlacht agus folambas na neithe sin d'ár thugabhair an grádh go léir.

Ní mar sin do naoimh Dé agus do cháirdibh démhóideacha Chríost; níor chuireadar sin ins na neithibh a thabharfaidh sólás corpartha dhóibh, ach do thugadar greann ar fad don tsólas shíoruíche, agus chuireadar a ndúil go hiomlán sa mhaith shíoruíche.

Chuaidh a ndúil agus a mian go léir suas chun an mhaithseasa shíor-

i dtreó ná fiatach greaun er vahas ho-ieshi iad do harac shys go hifrean.

Ná cayil, a vráhir, do vuirín as dol er ayig a nihiv sbrideáita. Tá an uer agus an ayimshir agut fós.

5. Cád ab ayil leat a cur do ghearrúin er cáirdi? Eirig, agus tosnuig láithreach, agus abuir: Inish an t-aum chun gniv; inish an t-aum chun troda; inish an t-aum ceart chun mo leasa ghiánav.

Nuer a vion pian agus triubalóid ort, shin é an t-am chun luacht séhir.

Ní fláir doít gváil trí hini agus trí uisge sar a diucuir chun an tváilcish.

Gan égean a ghiánav ort féin ní viáir hir bua er na hayinyiantuiv.

An aid a veg an cholán dreóil sho aguing le húmpar, ní iatúimíd veh gan feaca, ná maireachduint gan dochar gan dólás.

Ba ró vah ling veh sár ó gach peanuid, ach ó chaileamuir ár nea-chiuntacht lesh a beaca, do chaileamuir, lesh, gach fior-hólás.

Ní fláir dúing, dá vri shin, cial e veh aguing agus filhav go daguig trócuiri Dé chúng, agus go sloigfar an veaha varav so sa veaha veó, nuer a veg deri le raem an feaca er fad.

uidhe ná feictear, i dtreó ná féadfadh greann ar mhaithneas shofheicse iad do tharang síos go hifrean.

Ná cail, a bhráthair, do mhainghin as dul ar aghaidh i neithibh spioradálta. Tá an uair agus an aimsir agat fós.

5. Cád ab áil leat ag cur do dheagh-rúin ar cáirde? Eirigh, agus tosnuigh láithreach, agus abuir: Anois an t-am chun gnímh; anois an t-am chun troda; anois an t-am ceart chun mo leasa dhéanamh.

Nuair a bhíonn pian agus trioblóid ort, sin é an t-am chun luacht saothair.

Ní foláir dúit gabháil tré theine agus tré uisge sar a dtiocfáir chun an tsobhailcis.

Gan égean a dhéanamh ort féin ní bhéartáir busdh ar na heinnmhiantaibh.

An fhaid a bheidh an cholann díre-óil seo againn le hionchar, ní fhéadfaimid bheith gan pheaca, ná maireachtaint gan dochar gan dólás.

Ba ró mhaith linn bheith saor ó gach peanuid, ach ó chaileamuir ár neamh-chiontacht leis an bpeaca, do chaileamuir, leish, gach fior-shólás.

Ní foláir dúinn, dá bhri sin, cial a bheith againn agus fitheamb go dtagaidh trócaire Dé chughainn, agus go sloigfar an bheatha mharbh so sa bheatha bheo nuair a bheidh deire le réim an pheaca ar fad.

6. O, cad é mar ná fuil sa duinni er fad ach easba nirt agus tucacht don feaca!

Tu a cur do feacy shys a vuishdin inuiv, agus amáireach tu a diánav na beacy ciána irísh!

Tu ceapuihi inish er iad a heach-uint, agus i giún uer a chluig tu á niánav chó mah agus ná bèach an cheapa diánta agut er iad a heach-uint.

Is mah an ceart dúing, dá vrí shin, shing fén d'úlú agus gan an vvy a ghiánav asuing fén, ó táimíd chó lag, chó guagach.

Agus an rod go vuaramuir mórán dá ghua, agus ná fuaramuir é ach er égin agus trí ghrásda Dé, is fédir é chailiúint a n-án neómat aváin le corp faili.

7. Cad é an deri a viárhig shing inéachor agus a reá go vuillimíd chó failhach chó luah sa lá?

Is olc an shgial aguing é má's áula a veasimíd sy shys agus sueneas do ghliaca, chó mah agus dá ma shycháin agus socaracht a véach aguing, agus gan árod a vuirim náfach veaha le fishgint fós ionuing sa chuma 'na mairimíd.

Ba ró vah an vail oruing dá guirí ishdeach a sgoil na nóvshach shing irísh agus bíasa maha do vúim ghúing le súil go m'édir go raych feaus oruing

6. O, cad é mar ná fuil sa duine ar fad ach easba nirt agus tugthacht don pheaca!

Tu ag cur do pheacaí síos i bhfaoisdin inuiv, agus amáireach tu ag déanamh na bpeacaí céadna arís!

Tu ceapuithe anois ar iad a sheac-aint, agus i gcionn uair a chloig tu é ndéanamh chómh maith agus ná beadh zon cheapa déanta agat ar iad a sheachaint.

Is maith an ceart dúinn, dá bhri sin, sinn féin d'úmhlú agus gan zon ruhaoideamh a dbéanamh asainn féin, ó táimíd chómh lag, chómh guagach.

Agus an rud go bhfuaramair mórán dá dhuadh, agus ná fuaramair é ach ar égin agus trí ghrásda Dé, is féidir é chailleamhaint i n-aon neómat amháin le corp faillige.

7. Cad é an deire a bhéarfaidh sinn i n-aon chor agus a rádh go bhfuillimíd chómh faillightheach chómh luath sa lá.

Is olc an sgeal againn é má's amhlaidh a mhessaimíd suidhe síos agus suaimneas do ghliacadh chómh maith agus dá mba stocháin agus socaracht a bheadh againn, agus gan zon rud i bhfuirm nsomhthacht bheatha le feiscint fós ionainn sa chuma 'na mairimíd.

Ba ró mhaith an bhail orainn dá guirí isteach i sgoil na nóbhíseach sinn arís agus béasa maith do mhúin-eadh dhuinn le súil go mb'fhéidir go

agus go n'ádhmísh leas ár n-anama nís féar.

Caibidil a trí is filí.

Cuimh ar a más.

1. Is ró ghearr go meá deri leat anso. Féach conus a veá an shéál agat san áit eile. Duine anso iniuv, agus é imíni gan tuerishe amáireach.

Agus nuair a víon shé imíni á rayr ní fada go mion shé imíni á cuimh.

O, nách mairiviteach dúr é cry an duine! E a cuineav coitianta er a sál so, agus ná cuimíon shé inéachor er a sál eile!

Ba cheart doít gach gníov agus gach smuineav a ghinean tú do ghiánav díreach mar a ghiáná é dá mehá chun básh d'áil an neómat so.

Dá méach do choinsias er gheastaid ní véach puing eagala agat roimish a más.

B'éarra ghoit na peacy do chur uet ná veh a tehi ó'n más.

Nílir olav iniuv? An áluig is dó leat go meá tú olav amáireach?

Lá gan deini ishea an lá imáireach. Cava doít a diucuig an lá amáireach ort inéachor?

2. Cad é an teirí mairachduint avad nuair ná téimid puing i veav?

reghach feabhas orainn agus go ndéan-taimís leas ár n-anama níos fearr.

Caibidil a trí a's fiche.

Cuimh ar an mbás.

1. Is ró ghearr go mbeidh deire leat anso. Féach conus a bbeidh an séál agat san áit eile. Duine anso iniuv, agus é imíghthe gan tuairisc amáireach.

Agus nuair a bhíonn sé imíghthe á radharc ní fada go mbíonn sé imíghthe á cuimhne.

O, nách mairbhiteach dúr é croidhe an duine! E ag cuimhneamh coit-chianta ar an saoghal so, agus ná cuimhneamh sé in aon chor ar an saoghal eile!

Ba cheart duit gach gníomh agus gach smuineamh a dhineann tú do dhéanamh díreach mar a dhéanfa é dá mbeithéa chun báis d'fháil an neómat so.

Dá mbeadh do choinsias er dheaghstaid ní bheadh puinn eagla agat roimis an mbás.

B'éarra dhuit na peacá do chur uait ná bbeith ag teitheadh ó'n mbás.

Nílir ollamh iniuv? An amblaídh is dóich leat go mbeidh tú ollamh amáireach?

Lá gan deimhne iseach an lá amáireach. Cá bhíos duit an díocfaidh an lá amáireach ort in aon chor?

2. Cad é an tairbhe mairachtaint abhad nuair ná téimid puinn i b'feabhas?

A, ní chuireann sál fada feaus er ghruini a góny. Is minic ná dínean shé ach na peacy do viadú.

Is trus chráití ná dínimíd oiread agus an lá aváin do chahav mar ba cheart er a sál so.

Tá a lán duini agus bíd shiad a cóireav na mlían atá ó úmpeydar er Ghie, ach is minic ná bíon puing tairifi anama as na bliantaiv go léir.

Rod sgáurúil ishea bás d'áil, ach b'édir gur chintúrhy go muar sál fada áil.

Meluum-shi an té go míon uer a vash cottianta as coir a húl ige, agus d'olyn é fén chun bášh gahán. Lá a eiríon er.

A veacysh ryav duini a fáil vash? Bíoch is agut go gahir-shi an tí chiana ghvái.

3. Nuer a veg an vaidin agat ceap at' aigini ná mairhir go tráhnóna. Nuer a hucuíg an tráhnóna ort ná geaul doit fén go vicir an vaidin irish.

Bí olav a góny, agus cah do hál i dreó ná fiatúig an bás teacht ort agus gan tu olav.

Tagan an bás go h-oban agus a ganas er a lán duini. Mar ní fis cad é an uer a hucuíg Mac an Duini.

Nuer a hucuíg an uer gherineach san, fiáchuig do hál go léir er a valúirt de chuma ghoit shochas mar iáchan

A, ní chuireann saoghal fada feabhas ar dhaoine i gcomhnuidhe. Is minic ná deineann sé ach na peacái do mhéadú.

Is truaigh chráidhte ná deimimíd oiread agus aon lá amháin do chaitibheamh mar ba cheart ar an saoghal so.

Tá a lán daoine agus bíd siad ag cóimhrann na mblian atá ó ionpuicodar ar Dhia, ach is minic ná bíonn puinn tairbhe anama as na bliantaibh go léir.

Rud sgannramhail iseadh bás d'fháil, ach b'fhéidir gur chonntabhartaighe go mór saoghal fada dh'fháil.

Molaim-se an t-é go mbíonn uair a bháis coitcheanta os comhair a shúl aige, agus d'ollmhuigheann é féin chun báis gach aon lá a dh'éirigheann air.

An bhfeacais riamh duine ag fáil bháis? Bíodh fhios agat go geathfir-se an tsilighe chéadna ghabhail.

3. Nuair a bheidh an mhaidin agat ceap at' aigne ná mairfir go tráhnóna. Nuair a thioctaidh an tráhnóna ort ná geall duit féin go bhfeicfir an mhaidin arís.

Bí ollamh i gcomhnuidhe, agus caith do shaoghal i dtreo ná féadfaidh an bás teacht ort agus gan tu ollamh.

Tagann an bás go h-obann agus a gan fhios ar a lán daoine. Mar ní fios cad é an uair a thioctaidh Mac an Duine.

Nuair a thioctaidh an uair dheirin-each san, féachfaidh do shaoghal go léir ar a mbaíairt de chuma dhuit

shé inish. Ansan ishea veg a chahú ort go roush chó fuar, chó failfhach.

4. Molaim-shi an té atá a diánav a ghúil inish chun a héil do chahav mar a hainghig lesh, an uer shin, é veh caiti ige.

Neahim firingeach sa tál so; mian dlísh chun dol er ayig ins na sváilciv; grá do veh fé smacht; obuir chruég chun aihri; tucacht chun géil d'uarch-darán; toil ghuini féin do hrégean; an uili hays cruatuin d'ulag trí ghrá do Chríost; shin níhi agus an té a ghián-hig iad ní mishdi ghò súil a veh ige le bás náfa d'áil.

Tá er do chumas mórán níhi fóna ghiánav an aid atá an tláintí agut. Nuér imeóig an tláintí, áfach, ní eadar cad iatuir a ghiánav.

Ní chuireann easba sláinti feaus ach er veogán. Agus is anav náfa locht taishdil tóirha.

5. Ná bí a brah er do cháirdiv ná er do gháitúiv agus ná cuir leas t'anama er cáirdí. Dearóidfar hu nis túshgi ná is dó leat é.

Is feara ghoit-tairifí ghiánav doít féin inish, a n-am, agus mah do chur rót, ná veh a brah er ghúiniv eli chun tiarifí ghiánav doít tar ésh do vash.

Mara ninir féin rod er vaha let' anam inish, cé ghiánhig cúram díot er baulp

seachas mar fhéachann sé anois. Ansan iseadh bheidh a chathú ort go rabhais chómh fuar, chómh faillichtheach.

4. Molaim-se an té atá at déanamh a dhíchill anois chun a shaogbail do chómh fuar, chómh faillichtheach leis, an chaitheamh mar a thaitbhfidh leis, an uair sin, é bheith caithhte aige.

Neamshuim firinneach sa tseoghal so; mian dlísh chun dul ar aghaidh ins na sobhalloibh; grádh do bheith fé smacht; obair chruaidh chun aicbrighe; tugthacht chun géilleadh d'uachtarán; toil dhuine féin do thréigean; an uile shaghas cruadhtain a dh' fhulang tré ghrádh do Chríost; sin neithe agus an té a dhéanfaidh iad ní misde dhó súil a bheith aige le bás naomhtha d'fháil.

Tá ar do chumas mórán neithe foghanta dhéanamh an fhaid atá an tsláinte agat. Nuair imtheochaidh an tsláinte, ámhach, ní fheadar cad fhéadfar a dhéanamh.

Ní chuireann easba sláinte feabhas ach ar bheagán. Agus is anamh naomhha lucht taistil tóirha.

5. Ná bí ag brath ar do cháirdiv ná ar do ghaoltaibh, agus ná cuir leas t'anama ar cáirde. Dearóidfar thu nícos túisge ná is dóich leat é.

Is fearra dhuit tairbhe dhéanamh duit féin anois, i n-am, agus maith do chur romhat, ná bheith ag brath ar dhaoibh eile chun tairbhe dhéanamh duit tar éis do bháis.

Mura ndeinir féin rud ar mhaith le t'anam anois, cé dhéanfaidh cúram díot ar ball?

Is muar is fiú an t-aum atá agat inish. Inish lá an tlanuibi. Inish an t-aum a glacfar.

Ach foruir gear, is trua ná dínear tú úsáid nis fear de'n rod a cheanóch ghoit an veaha hry! Tineuig an t-aum 'na meg dúil agat an lá aváin, ní hea, ach an uer a chluig aváin, d'áil chun aihri, agus ní eadar a vayir é.

6. O, a chara mo chry, cad í an chuntúirt as a viatuir tu fén d'uasguilt, cad é an sgúra ó'n a härhir tu fén, má vion eagala inish do ghnáth ort, agus sgáh rumish a más.

Beartuig inish muireachtuint er chuma a húrthig ghoit áhas a veh ort, in inead sgúra, nuer a hucuig uer do vash.

Foulum inish bás d'áil ó'n sál, agus tosanóir an uer shin er veh beó a vochuir Chríost.

Foulum inish conus neahim do chur ins gach ní, i dreó go meg neart agut an uer shin er ghol a trial er a Slánahóir gan árod ad' harac shiar.

Smachduig do cholan inish le hailhrí, i dreó go viatuir do vuinim a veh agat as Die an uer shin go láidir.

7. A, a amadáin, cad chuigi ghoit veh á chufneav go mairhir avad, agus gan dein agut er oiread agus an lá aváin!

Is mór le fiú an t-am atá agat anois. Anois lá an tlanuithe. Anois an t-am a glacfar.

Ach foraoir gear, is truagh ná deineann tú úsáid nios fear de'n rud a cheanóchadh dhuit an bheatha shíoruidhe! Tiocfaidh an t-am 'na mbeidh dúil agat aon lá amháin, ní headh, ach aon uair a chluig amháin, a dh'fháil chun aithrige, agus ní fheadar an bhfaighir é.

6. O, a chara mó chroidhe, cad í an chontabhairt as a bhfeadfair tu fén a dh'huasgailt, cad é an eganra ó'n a shaorfair tu fén, má bhionn eagla anois do ghnáth ort, agus sgáth roinis an robás.

Beartuigh anois maireachtaint ar chuma a thabharfaidh dhuit áhas a bheith ort, i n-inead sganura, nuair a thiocfaidh uair do bháis.

Foghluim anois bás d'fháil ó'n saoghal, agus tosnóchair an uair sin ar bheith beó ibhfochair Chríost.

Foghluim anois conus neamhsuim do chur ins gach ní, i dtreo go mbeidh neart agat an uair sin ar dhol ag triall ar an Slánuitheoir gan aon rud ad' tharrang siar.

Smachtuigh do cholann anois le h-aithrige, idtreo go bhfeadfair do mhainginn a bheith agat as Dia an uair sin go láidir.

7. A, a amadáin, cad chuige dhuit bheith ghá chuimhneamh go mairfir abhfad, agus gan deimhin agat ar oiread agus aon lá amháin!

Cad a vuil de ghruini do meallag, agus gur sdracag anam á coluing acu gan chuingi!

Cad é a vinní airísh conas mar a hit an fear so le clyv; mar a bág an fear eli úd; mar a hit fear eli agus gur brishag a vuineál; mar a hacht an bie fear eli; conas mar a hit an t-anam á duin' eli agus é a sbórt.

Fuer duini bás le tini, duin' eli le fár, duin' eli le pláig, duin' eli le fouil. Mar shin dóiv. An bás a teacht ortha go léir sa deri, agus ansur, an duini imihi gian mar imeóch an sgáil!

8. Cé chimeátuig an chuini ort-sa tar ésh do vash? Agus cé chuirhig paidir le t'anam?

Din inish é, din fén inish, a vic mo chry, pé rod a iafaur á ghuav, mar ní fús doir lá do vash, ná ní fús doir cad tá le himeacht ort tar ésh do bháis.

An aid atá uen agut er, bailig doir fén an seivreas a vairhig go deó.

Ná cutnig er éngí ach er leas t'anama. Ná cuir sím a n-árod ach a ngnó Dé.

Din duini muinteartha ghoit fén inish des na nuiv, a túirt onóra ghóiv ar son Dé agus a dianav abirishi er a ngorhiv. idreó, nuair a ver a faguint a tael sho, go nglacud shiad hu ishdeach ins na tihiv shry.

Cad a bhfuil de daoine do mealladh, agus gur stracadh anam á colainn aca gan choinne.

Cad é a mhinní a dh'airíghis conas mar a thuit an fear so le claidheamh; mar a bádhadh an fear elle úd; mar a thuit fear elle agus gur briseadh a mhúineál; mar a thacht an biadh fear elle; conas mar a thuit an t-anam á duine elle agus é ag spórt.

Fuair duine bás le teine, duine elle le faobhar, duine elle le pláigh, duine elle le foghail. Mar sin dóibh. An bás ag teacht ortha go léir sa deire, agus mar san, an duine imthithe gian mar imthéochadh an sgáil!

8. Cé chimeádfaidh aon chuimhne ort-sa tar éis do bháis? Agus cé chuirfidh paidir le t'anam?

Dein anois é, dein fén anois, a mhic mo chroidhe, pé rud a dh'fhéadfair a dhéanamh, mar ní fús duit lá do bháis, ná ní fús duit ead tá le himtheacht ort tar éis do bháis.

An fhaid atá uain agata air, bailigh duit fén an seidhbhreas a mhairfidh go deo.

Ná cumhnaigh ar aon ní ach ar leas t'anama. Ná cuir suim i n-aon rud ach i ngó Dé.

Dein daoine muinteartha dhuit fén anois des na naoimh, ag tabhairt onóra dhóibh ar son Dé agus ag déanamh aithrise ar a ngnomharthaibh, idtreó, nuair a bheir ag féagaint an tsaoghail seo, go nglactaid siad thu ishteach ins ná tightheibh síorui.

9. Bí, er a sál so, ad' gheóy agus ad' ghúini íasachda ná buinean gnóly a tael sho lesh.

Cimeád do chry sgruha agus a fiáchuint suas chun Dé, mar ní cahir vuan atá agrt anso.

Shdíruig do ghy agus t'osna agus do gheór chun na háite úd gach lá idreó go meg tuilti agut t'anam do ghol sár a trial er an Slánahóir nuer a hucuíg an bás ort. Amen.

Caibidil a ceahir is fíhi.

An vreh, agus pian a feaca.

1. Ins gach ní fiach cad é an deri a veg er, agus conus a heasóir a láhir a Vrehiv. Breheav ró cheart ishea é. Ní fédir éngi do cheit er. Ní fédir é vrea-ba. Ní ghalaca shé an leashgial. Túrha shé breh do raer an chirt.

O, a feacuíg ví-ortúnuig gan chial, cad é an freagara a veg agat-sa le túirt er Ghie na glóiri nuer a veg do feacy go léir os cóir a húl? Tusa, go guirean fearg a ngnúsh duimi sgúra ort ver-anta!

Cad chuigi ná fiachan tú chít fén a góir a lae shin na brehi, nuer ná fiá tuig éngi plé ná cosuint ail ó éngi eli, toisbg go meg a ghóhin de chúram do gahéngi na chás fén?

Tá tora er do háhar inish. Glacfar do gheóra. Eshdfar let'osna. Tá cúiteav agus glana at' ghóllás.

9. Bí, ar an saoghal so, ad' dheóir-aidhe agus ad' dhuine íasachta ná baineamn gnóthai an tsaoghail seo leis.

Cimeád do chroidhe sgrutha agus ag feachaint suas chun Dé, mar ní cathair bhuan atá agat anso.

Stíruigh do ghuidhe agus t'osna agus do dheór chun na háite úd gach lá, i dtreó go mbeidh tuillte agat t'anam do dhul saor ag triall ar an Slánuightheoir nuair a thioctaidh an bás ort. Amen.

Caibidil a ceathair a's fiche.

An bhreith, agus pian an pheaca.

1. Ins gach ní féach cad é an deire a bheidh air, agus conus a sheas-óchair i láhair an Breithimh. Breith-eamh ró cheart íseadh é. Ní fédir é eamh ní do cheit air. Ní fédir é bhreabadh. Ní ghlacfaidh sé aon leath-sgéal. Tabharfaidh sé breith do réir an chirt.

O, a pheacaigh mhí-fhortúnaigh gan chial, cad é an freagra a bheidh agat sa le tabhairt ar Dhia na glóire nuair a bheidh do pheacaí go léir os combair a shuí? Tusa go gcuireann fearg i ngnúis duine sganradh ort uaireanta!

Cad chuige ná féachann tú chughat féin i gcóir an lae sin na breithe, nuair ná féadfaidh aoinne pléidh ná cosaint a dh'fhágáil ó aoinne eile, toisg go mbeidh a dhóitín de chúram do gach aoinne na chás féin?

Tá toradh ar do shaothar anois. Glacfar do dheóra. Eistfar le t'osna. Tá cúiteamh agus glanadh at' dhóllás.

2. Tá cúiteav nuar mah ig an nuini foyingeach 'á ghiánav 'na furgadoir-eacht. Nuer a dinteav díováil do is mó a ghoilean peaca a chórsan er ná a ghiováil féin. Nuer a gautar 'na choingiv ní ghinean shé ach an gníov do vahav agus gy ar an náuid. Má ghinean shé díováil iaran shé mahóna-chas go tapuig. Is túshgi trua ige do ghuini ná fearag ige chun duini. Bíon shé ana ghian er fén chun ayinviánta na cola do chimeád fé chosh.

Is fear na peacy do ghilana ghíng inish, agus na h-ayinviánta do geara amach, ná iad a chimeád a góir a tael eli le glana.

Is fíor go meallaimíd shing fén lesh a ngreann ró nuar so atá aguing er ár goluing.

3. Cad eli a veg chun na timi úd do chohú ach do feacy?

Dá véd a spárálhuir hu fén inish, agus dá véd a gteáilhir do'n choluing, ishea is mó a veg le dó ionat er baul.

Ins na nihiv 'nar ghin duini an peaca ishea is mó a veg a fian. Beg lucht leshgi dá brioca ansúd le bearuiv timi. Beg lucht meshgi agus chrysh dá ngeara le tart agus le h-ocras.

Beg lucht drúshi agus pléshuir clú-duihi ansúd le briántas agus le pic agus le ruiv er lasa. Agus beg lucht

2. Tá cúiteamb mór maith ag an nduine foibneach 'á dhéanamh 'na phurgadóireacht. Nuair a deintear díobháil do is mó a ghoilleann peaca a chómharsan air ná a dhíobháil féin. Nuair a gabhtar 'na choimnibh ní dheineann sé ach an gníomh do mhaitheamh agus guidhe ar an namhaid. Má dheinear sé díobháil iarrann sé maitheamhachas go tapaídh. Is túisge truaigh aige do dhuine ná fearag aige chun duine. Bíonn sé ana dhian air féin chun ainmhianta na colna do chimeád fé chois.

Is fear na peacaí do ghlanadh dháinn anois, agus na h-ainmhianta do ghearradh amach, ná iad a chimeád i gcóir an tsoghail eile le glanadh.

Is fíor go meallaimíd sinn féin leis an ngreann ró mhuar so atá againn ar ár gcolainn.

3. Cad eile a bheidh chun na teine úd do chothú ach do pheacy?

Dá mhéid a spárálfair thu féin anois, agus dá mhéid a gheáilfir do'n cholainn, ishea is mó a bheidh le dóghadh ionat ar ball.

Ins na néithibh 'nar dhein duine an peaca iseadh is mó a bheidh a phian. Beidh lucht leise dá bpríocadh ansúd le bearaibh teine. Beidh lucht meisce agus chraois dá ngearradh le tart agus le h-ocras.

Beidh lucht drúise agus pléisiúir chléaithe ansúd le bréantas agus le pic agus le ruibh ar lasadh. Agus beidh

an oramuid aon agus iad ag ualfartuig,
mar veach madary uile, le droh aigini.

4. Níl an droh vias ná beg a fian
fén ansúd er. Beg locht an uer fé'n
uili hays náiri aon. Beg uahás eas-
nuiv er locht na sayintí.

Is déni a veg an uer a chluig aváin
den fian úd ansúd ná mar a veach
ciad blian anso den aihrí is crua.

Níl sos ná sueneas ansúd chyhi,
do'n druingg damanta, ná an vliúiri
sólásh. Ní mar shin dúing anso; bíon
sos le fáil ó'n obuir is crua, agus
gheimid sólás ó'n ár gáirdiv, ó aum go
h-aum.

Bíoch éagala agus dólás ort inish
mar gheaul er do feacuiv, i dtreo go mé
tú er láiv hávála, a vochuir na viorán,
lá an vrehúntuish.

Mar, an uer shin ishea heasóig na
fíoraen go fíor ghaingean i n-ay na
muintíri a víoch a mru agus á gur fé
chosh.

An uer shin ishea veg 'na heasav
chun brehi húirt an t-é atá inish go
h-úil fé vreb duíni.

An uer shin ishea veg meanamna ig
a nuini mocht úl, agus locht an uer
a crih ins gahával.

5. An uer shin ishea do chifar ná
roiv duini so dóun so dob'éar cial ná

lucht an fhormaid ann agus iad ag
ualfartaigh, mar bheadh madrai uile,
le droch aigne.

4. Níl aon droch bhéas ná beidh a
phian féin ansúd air. Beidh lucht an
uabhair fé an uile shaghas náire ann.
Beidh uathbhás easnaimh er lucht na
sainte.

Is déine a bheidh aon uair a chluig
amháin de'n phian úd ansúd ná mar
a bheadh céad blian anso de'n aith-
rige is cruadha.

Níl sos ná suaimhneas ansúd
choidhche, do'n druing damanta, ná
aon bhúire sóláis. Ní mar sin dúinn
anso; bíonn sos le fáil ó'n obair is
cruadha, agus gheibhimid sólás ó'n ár
gáirdibh, ó am go h-am.

Bíodh eagla agus dólás ort anois mar
gheall ar do pheacaibh, i dtreo go
mbeidh tú ar láimh shábhála, i
bhfochair na bhfíoraen, lá an bhreith-
camhantais.

Mar, an uair sin iseadh sheasóchaidh
na fíoraen go fíor dhaingean i
n-aghaidh na muintíre a bhíodh á
mbrughadh agus á gcur fé chois.

An uair sin iseadh bheidh 'na sheas-
amh chun breithe khabhair an té atá
anois go h-úimhal fé bhreith dacine.

An uair sin iseadh bheidh meanamna
ag an nduine mbocht úimhal, agus
lucht an uabhair ag crih ins gach aon
bhall.

5. An uair sin iseadh a chifar ná
raibh duine sa domhan so dob'fhearr

an té ouluim conus veih an'amadán agus fé harcuisthni er son Chríost.

An uer shin ishea gheofar áhas as gach cruatan a fuilgeag le foyingí, agus a chailig an iágoir a biál do ghúna.

An uer shin ishea veg áhas er an névóideach agus gruem er an ní-chredeavach.

An uer shin ishea veg aiteas er a veóil d'uilig cruatan, nís mó ná mar a véach erhi dá ma er hóluishtiv a cohóffí ryav í.

An uer shin ishea hainghig an t-iádach garav, agus do ghoiribóig an t-iádach mín.

An uer shin ishea gheóig an bobán bocht mola ná fayig an cuishleán órga.

An uer shin ishea veg an oyingí beasavach nís tairiffí ná cócht a dóuin go léir.

An uer shin ishea gheóig fíor-áilycht d'uachdarán crediúint nís írdí ná mar a gheóig gliucas a tael sho go léir.

6. An uer shin ishea chuirig cuin-shias fóna, glan, nís mó áhish er an té go me shé 'ige ná mar a chuirbach léan agus eaganeycht a dóuin er.

An uer shin ishea vedhig neahim a sevireas nís truími ná a roiv de stór ryav ig locht sálhachda.

ciall ná an té a dh'fhoghlaim conus bheith i n'amadán agus fé tharcuisthni ar son Chríost.

An uair sin iseadh gheóbfar áthas as gach cruatan a fuilgeadh le foidhne, agus a chaitfidh an éagcóir a béal do dhúnadh.

An uair sin iseadh bheith áthas ar an ndémhóideach agus gruam ar an ndíthchreideamhach.

An uair sin iseadh bheith aiteas ar an bhfeóil a dh'fhuiling cruatan, níos mó ná mar a bheadh uirthé, dá mba ar shó-dhivistíbh a cohóchtáí riamh í.

An uair sin iseadh do thairbhfidh an t-éadach garbh, agus do dhoircheó-chaidh an t-éadach mín.

An uair sin iseadh gheóbhaidh an bothán bocht moladh ná faghaidh an caisleán órtha.

An uair sin iseadh bheith an fhoirdhne sheasamhach níos tairbhighe ná cómhacht an domhain go léir.

An uair sin iseadh gheóbhaidh fíor-umhluocht d'uachtarán creideamhaint níos soirde ná mar a gheóbhaidh gliocas an tsaoghail seo go léir.

6. An uair sin iseadh chuirfidh coinsias fógbanta, glan, níos mó áthais ar an té go mbeidh sé aige ná mar a chuirfeadh léighean agus eagnufocht an domhain air.

An uair sin iseadh mbeághaidh neamhshuim i saidhbreas níos truíme ná a raibh de stór riamh ag lucht saoghalthachta.

An uer shin ishea veg nis mó sólásh agut à húrnuíhí dévóideacha ná à bie deivlasda.

An uer shin ishea veg nis mó áhísh ort mar gheaul er anúint cjuín ná mar gheaul er vorán cayintí ghianav.

An uer shin ishea veg gníorha beauríhí nis mó le rá ná fócúil vreaíha líonvara.

An uer shin ishea veg an veaha ghian agus an aihrí chruég nis sólásh ná ivineas a tael sho go léir.

Túir mar viás doit féin níhí suaracha d'ulag inísh i dtreó ná beg ort níhí muara d'ulag er baul.

Triail hu féin anso fiachuint cad iatuir ulag ansúd.

Mara fédir leat na pianta beaga d'ulag, conas iatuir na pianta shryd d'ulag er baul?

Má chuirean pian veog er buili hu inísh, cad is dó leat a ghiánbig pian ifiring leat er baul?

Bíoch is agut nách fédir doit an dá ivineas a veg agut, ivineas a tael sho agus ivineas na vlahas a vochnuir Chríost 'na ghie so.

7. Dá mehá tar ésh do héil go léir a chahav, go dí an lá so, a n-onóir agus a bléshúir, cad é an tairifí veach aun doit dá gafá bás d'ail an neómat so?

An uair sin iseadh bheidh níos mó sóláis agat à húrnuíthe démhódeacha ná à bia deigh-bhlasta.

An uair sin iseadh bheidh níos mó áthais ort mar gheall ar fhanamhaint ciúin ná mar gheall ar mhórán cainnte dhéanamh.

An uair sin iseadh bheidh gníomhartha beannuithe níos mó le rádh ná focail bhreátha líonmhara.

An uair sin iseadh bheidh an bheatha dhian agus an aithrighe chruaidh níos sóláis ná aoibhneas an tsaoghail seo go léir.

Tabhair mar bhéas duit féin neithe suaracha d'fhulang anois i dtreó ná beidh ort neithe móra d'fhulang ar ball.

Triail thu féin anso féachaint cad fhéadfair a dh'fhulang ansúd.

Mura fédir leat na pianta beaga dh'fhulang, conas fhéadfair na pianta síoruidhe dh'fhulang ar ball?

Má chuireann pian bheag ar buile thu anois, cad is dóigh leat a dhéanfaidh pian ifirinn leat ar ball?

Bíoch fhios agat nách fédir duit an dá aoibhneas a bheidh agat, aoibhneas an tsaoghail seo agus aoibhneas na bhfiathas i bhfochair Chríost 'na dhiaidh so.

7. Dá mbeithé tar éis do shaoghail go léir a chaitheamb, go dtí an lá so, i n-onóir agus i bpléisúir, cad é an tairbhe bheadh ann duit dá gcaithfá bás d'fhail an neómat so?

Bysh, dá vrí shin, bysh ishea
gahárod, ach aváin grá huirt do Ghie
agus a hoil do ghiánav.

Oir, an té a hugan grá ó n-a chry
go humalán do Ghie, ní heagal lesh
bás ná pian, ná brehúntas, ná ifirean,
mar osgalan an grá umalán san an
bóhar chun Dé ghé gan án tep.

Ach an té go vuil greaun er a beaca
ige agus dúil ige sa feaca, ní hán
una eagala veh ige ruimish a más
agus ruimish a mreúntas.

Is mah an rod, áfach, mara vuil grá
do Ghie ábalta er hu chimeád ón olc,
eagala ifiring fén a veh ábalta er hu
chimeád ueg.

Ach an té a chuirean eagala Dé a
leatúv ueg ní iata shé sheasav avad
er a shlí chóir. Ní fada go me shé 'na
líon ig an áirshóir.

Caibidil a cúig is fihí.

Ar meaha er tad do leasú dáirírv.

1. B' go hairreach agus go dúthrach-
dach a sberivish Dé, agus fiarhig díot
fén go minic cad a hug anso ishdeach
hu, agus cad chuigi gur hrégish an sál.

Nách chun muireachduint do Ghie
a ghinish é, agus chun veh ad'ghuini
sbrideálta?

Din díhal, dá vrí shin, er veh ché
mah agus is fédir díot veh, mar ní

Baois, dá bhri sin, baois iseadh gach
son rud, ach amháin grádh thabhairt
do Dhia agus a thoil do dhéanamh.

Oir, an té a thugann grádh ó n-a
chroíthe go hiomlán do Dhia, ní
heagal leis bás, ná pian, ná breith-
eamhantás, ná ifrean, mar osgalann
an grádh iomlán san an bóthar chun
Dé dhó gan aon telp.

Ach an té go bhfuil greann ar an
bpeaca aige agus dúil aige sa pheaca,
ní haon iongna eagla bheith aige
roimis an mbás agus roimis an
mbreitheamhantás.

Is maith an rud, ámhbach, mura
bhfuil grádh do Dhia ábalta ar thu
chimeád ón olc, eagla ifinn fén a
bheith ábalta ar thu chimeád uaidh.

Ach an té a chuireann eagla Dé i
leathsoibh uaidh ní fhéadfaidh sé
seasamh abhfad ar an slighe chóir.
Ní fada go mbeidh sé 'na líon ag an
áirseoir.

Caibidil a cúig is fiche.

Ar mbeatha ar tad do leasú dáiriribh.

1. B' go hairreach agus go dúthrach-
tach i seirbhís Dé, agus fiafruigh díot
fén go minic cad a thug anso isleach
thu, agus cad chuige gur thréigis an
saoghal.

Nách chun maireachtaint do Dhia a
dheimis é, agus chun bheith ad'dhuine
spioradálta?

Dein dícheall, dá bhri sib, ar bheith
chómh maith agus is féidir duit

fada go vayir luacht do héhir. Ansun ní veg dólás ná eagala le teacht ad' ghár a hili.

Diánhir rayint veog séhir inish, agus ansun beg sueneas breá fada agut, agus íviness shryr.

Má víon tusa dílish dúhrachdach sa n-obuir, ní bál ná go meg Die dílish, agus fial, sa chúteav.

Bíoch do vuinín go láidir agut go miáhir bua; ach ná din dein er fad de, le heagala go díuicach díovuinteas ort, agus muar-is-fíu.

2. VÍ duini aun agus víoch shé go minic i bráing agus a muert aigini go muar, a vuinín á Die íge agus ansun sgáura er le heagala go médir ná leanhach shé dílish do Ghie a góny. Lá agus an buereav ana ghian er do leog shé é féin er a ghlúiniv er ayig altó-rach áiríhi. "O!" er shishan an' aigini, "dá méach is agun go leanhach dílish!" Le n-a líng shin do voha shé an freagara ó Ghie ishdig 'na chry: "Agus dá méach an fis sun agat cad a ghiánfá? Din inish an rod a ghiánfá an uer shin agus beg an shgiál go mah agut."

Háinig sólas agus sueneas er a aigini láibrach. Chuir shé a hoil le toil Dé, agus d'inig an buereav. Chuir shé suas do veh a cuardach fiachuint cad a ví le himéacht er féin, agus ní roiv ueg

bheith, mar ní fada go bhfaighbir luacht do shaothair. Ansan ní bheith dólás ná eagla le teacht ad' ghaor a thuille.

Déanfair rainnt bheag saothair anois, agus ansan beidh suaimhneas breá fada agat, agus aobhneas stoir-uidhe.

Má bhíonn tusa dílis díthrechtach sa n-obair, ní baoghal ná go mbeidh Dia dílis, agus fial, sa chúiteamh.

Bíoch do mhainghin go láidir agat go mbéarfair buadh; ach ná dein deimhin ar fad de, le heagla go dtioc-fadh díomhaointeas ort, agus mór-is-fíu.

Bhí duine ann agus bhíoch sé go minic i bpráinn agus i mbuairt aigne go mór, a mhuinghin as Dia aige agus ansan sganradh air le heagla go mb'féidir ná leanfadh sé dílis do Dhia i gcomhnuidhe. Lá agus an buaireamh ana-dhian air de leig sé é féin ar a ghlúinibh ar aghaidh altórach áirithe. "O!" ar seisean i n-aigne, "dá mbeadh fhios agam go leanfainn dílis!" Le n-a linn sin do mhóthuingh sé an freagra ó Dhia istigh 'na chroidhe: "Agus dá mbeadh an fios san agat cad a dhéanfá? Dein anois an rud a dhéanfá an uair sin agus beidh an sgeal go maith agat."

Tháinig sólas agus suaimhneas ar a aigne láithreach. Chuir sé a thoil le toil Dé, agus d'íntuingh an buaireamh. Chuir sé suas do bheith ag cuardach féachuint cad a bhí le himtheacht air

feasta ach a is a voh ige cad ba vó ba hoil le Die, agus conas a chuirhach shé toil Dé chun cing a dosach agus a neri gach deaghniv.

3. Bnoch do vuimín a Die agut, ader an Fáig, agus din an vah, agus cónuig er a dalav agus cohóig a hevireas tu.

Tá éngí aváin a chimeádan a lán duimí shiar ó leas a n-anama ghiánav. Ishe ní é ná an obair a voh, dar leó, ró chruég, nó an cah a voh ró ghian.

Agus ansan, an vuimtir a hugan a n-ayig gan stána er chruatan na hebiri, agus a ghinean díhal er an láv uachduir áil er gach ní atá 'na guingiv, shin iad is fear a ghinean leas a n-anama.

Mar, nuer a gheir duimí an láv uachduir er fén agus nuer a smáhdyn shé é fén, shiné ver is fear a ghinean shé leas a anama agus is mó a hilean shé gráda ó Ghie.

4. Ach is mó a vion ig duimí ná mar a vion ig duimí eli le smáhdú agus le cur fé chosh.

Ach an té a veg díhalach, dúhrachdach, bóch go vuil mórán droh vianta ige le smáhdú, diánha shé an veart nús fear, agus ray shé ar ayig i meanyhacht nús tiú, ná duimí eli ná fuil na droh vianta san ige, ach shé ruin, mairiviteach, a ngnó a anama.

féin, agus ní raibh uaidh feasta ach a fhios a bheith aige cad ba mhó ba thoil le Dia, agus conus a chuirféadh sé toil Dé chun cinn i dosach agus i ndeire gach deagh-ghnimh.

3. Bnoch do mhainghin a Dia agat, adeir an Fáidh, agus dein an mhaith, agus cómnuigh ar an dsalamh agus cothóchaigh a shaidhbheas tu.

Tá son ní amháin a chimeádan a lán daoine siar ó leas a n-anama dhéanamh. Is é ní é ná an obair a bheith, dar leó, ró chruaidh, nó an cath a bheith ró dhian.

Agus ansan, an mhuintir a thugann a n-aghaidh gan staonadh ar chruatan na h-oiré, agus a dheineann dícheall ar an lámh uachtair fháil ar gach ní atá 'na gcoinnibh, sin iad is fearr a dheineann leas a n-anama.

Mar, nuair a gheibheann duine an lámh uachtair air féin agus nuair is smáchtugheann sé é féin, shiné uair is fearr a dheineann sé leas a anama agus is mó a thuilleann sé gráda ó

Dhia. 4. Ach is mó a bhíonn ag duine ná mar a bhíonn ag duine eile le smáchtú agus le cur fé chois.

Ach an té a bheidh dícheallach, dúthrachach, bóch go bhfuil mórán droch mhianta aige le smáchtú, déarfáidh sé an tbeart níos fearr, agus faghaidh sé ar aghaidh i mbeannuightheacht níos tuigha, ná duine eile ná fuil na droch mhianta san aige, ach atá righin, mairbhiteach, i ngnó a anama.

Tá ghá ní a chouryn go mair chun leasa anama; tarac shiar go nearvar ó'n nroh ní go vuil duini tuca ghó ó ghúchas, agus ansan, an vah atá in easnav oruing do háhrú go díhalach.

Níor vishdi ghoit, lesh, aire huirt do'n ní sho. An locht a chion tú sa vear haul agus a chuirean sherihan ort, fiach a vuil shé ionat féin, agus leish ionat féin é.

5. Ansan buin leas t-anama as gabá-rod. Má chion tú tréhi mana sa vear haul, sáhrúig ionat féin iad er do ghíhal. Ach má chion tú droh bré, sheachuin ahirish er a nroh bré. Má ghin-ish heana an ahirish shin sachuin i feasda.

Fé mar atá do huil-shi er chách, bíoch is agat go vuil súil-chách ort.

O, nách iving, aiteasach an rod bráirhi d'ishgint diaga, dévóideach, dea-úmpuir, úl do'n rié! Nách dúch agus nách dubrónach an rod iad d'ishgint a shúl go nea-rialta, agus ná dinid shiad an obuir a hug isteach ansó iad!

Nách díoválach an rod faillí a huirt a ngó ar ngairimí féin, agus ar n-aigni huirt do rod ná buinean ling.

6. Cúinig er an ní a chuirish rót, agus leog do huil er íová an Tlána-hóra er a-Grosh Chiasda.

Tá dhá ní a chabhrúigheann go mór chun leasa anama; tarrang siar go nearmhar ó'n ndroch ní go bhfuil an duine tugtha dhó ó dhúthchas, agus ansan, an mhaith atá i n-easnamh orainn do shaothrú go dícheallach.

Níor mhiste dhoit, leis, aire thaibh-airt do'n ní seo. An locht a chionn tú sa bhfear thall agus a chuireann seir-bhthean ort, féach an bhfuil sé ionat féin, agus leighis ionat féin é.

5. Ansan bain leas t'anama as gach aon rud. Má chionn tú tréithe maithe sa bhfear thall, saothruigh ionat féin iad ar do dhícheall. Ach má chionn tú droch thréith, seachain aicbrís ar an ndroch thréith. Má dheinis cheana an aithris sin seachain i feasta.

Fé mar atá do shuíl-se ar chách, bíodh fhios agat go bhfuil súil chách ort.

O, nách soibhinn, aiteasach an rud bráithre a dh'fheiscint diadha, dé-mhóideach, deagb-tomchair, úmhal do'n riaghail! Nách dubhach agus nách dubrónach an rud iad a dh'fheiscint ag sibhal go neamh-riaghalta, agus ná deimid siad an obair a thug isteach ansó iad!

Nách díobháilach an rud faillí a thabhairt i ngó ar ngairme féin, agus ar n-aigne thabhairt do rud ná bain-eann linn.

6. Cúimhneigh ar an ní a chuiris rómhat, agus leog do shuíl ar fombágh an tSlanuitheora ar an gCrois Chéasta.

Ní húna náiri vèh ort nuer iáchan tú er veaha Isa Críost. Níor ghinísh díhal fós er aihirish nís fear a ghiánav er, bíoch gur fada a ngnó Dé hu.

An manach a huan mar viás do féh tabí ghiánav de vèh á eibiríú féh a meaha ró náfa agus a Básh an Tiarna, gheó shé aun go flúirshach na níhi a veg ryachdanach dò, nú a teastuaváil ueg, agus ní ga ghé dol lasmuh d'Isa chun engí nís fear do lorag.

O, dá dagach an Slánahóir, er a Chrosh Chiasda, ishdeach 'n-ár gry, nách tapuig a véach ár nóhin léng aguig!

7. Glacan an manach imníoch gach ní a hórduítear dò, agus cuirean shé suas lesh.

Ní víon ach buereav er muin bueriv ig an manach failhach, patuar, agus guesh a brú er ó'n ilí háv. Tá shé gan sólas ishdié, agus ní ceaduilí ghé sólas do lorag lasmuh.

An manach ná mairean fé smacht is bál dó áyileas muar.

An t-é a veg a d'iaruig suenish agus a d'iaruig dol ó'n riél be shé a góny i driubalóid. Beg rod égin a góny a cur ferigi er.

8. Conus a vairid na manuig eli shé go léir atá duinte ishdeach fé smacht daingean? Is anav a héd shiáid

Ní hiongna náire bheith ort nuair fhéachann tú ar bheatha Iosa Críost. Níor dheimis dícheall fós ar aihirish níos fear a dhéanamh air, bíodh gur fada i ngnó Dé thu.

An manach a thugann mar bhéas do féh taithighe dhéanamh de bheith á oibiríú féh i mbeatha ró naomhtha agus i bPáis an Tighearna, gheobhaidh sé ann go flúirseach na neithe a bheith riachtanach dò, nó ag teastu bháil uaidh, agus ní ga dhó dul lasmuich d'Iosa chun son ní níos fear do lorag.

O, dá dtagadh an Slánuitheoir, ar a Chrois Chéasfa, isteach i n-ár gcroidhe, nách tapaidh a bheadh ár ndóithin léighinn againn!

7. Glacan an manach imnídeach gach ní a h-órduighthear dò, agus cuireann sé suas leis.

Ní bhíonn ach buaireamh ar muin buairimh ag an manach failitheach, patfuar, agus guais ag brúgha air ó'n uile thaobh. Tá sé gan sólas istigh, agus ní ceaduithe dhó sólas do lorg lasmuich.

An manach ná maireann fé smacht is baoghal dó ainhleas mór.

An t-é a bheith a dh'iarraidh suaimh nís agus a d'iarraidh dul ó'n riaghail beidh sé i gcómhnuí i driublóid. Beidh rud éigin i gcómhnuí ag cur feinge air.

8. Conus a mhairid na manaigh eile seo go léir atá duinte isteach fé smacht daingean? Is anamh a théighid stad

amach. Mairid shiadh go h-veineach. Ní fónta é a mie. B'ion iádash garav ortha. Dinid shiadh a lán eibri. Ní louruid shiadh puing. Ní choluid shiadh puing. Eirid shiadh moch. Dinid shiadh úrmuiri fada. Léid shiadh a lán. Agus cuirid shiadh an ili hays smachda ortha féin.

Fiach na Cartúshinig, agus na Cistershinig, agus manug agus mná rialta eli, mórán acu, conus mar eirid shiadh gahán ihi chun cantuingi salain a ghianav chun an Tiarna.

Ba náireach an veart doit-shi, dá vri shin, veh ain-leshgúil san obuir veanuihi, agus na dúini náfa san go léir a mola Dé le fún.

9. O, nách trua éngi eli veh le diabhav aguing ach veh a mola an Tiarna Dia ó n-ár gry agus ó n-ár miál go h-iomalán!

O, dá ma nár ghé ghoit chuishi ihi ná ól ná cola ghianav, ach neart a veh ghoit er veh a góny a mola Dé, ach aváin nuer a véach gnó sprideáta nú foulum agat le dianav; nách fying a véach an sál agut shoohus mar atá inish, nuer atá ort riachdanuishi lonvara an chuirp do rihálav.

Is trua gar na riachdanuishi shin fóca veing i dreó ná beach oraing a

amach. Mairid siadh go h-uaigneach. Ní fóhanta é a mbiadh. B'ion éadach garbh ortha. Deinid siadh a lán oibre. Ní labhraid siadh puinn. Ní chodlaid siadh puinn. Eirigidh siadh moch. Deinid siadh úrvuithé fada. Léighid siadh a lán. Agus cuirid siadh an uile shlaghas smachta ortha féin.

Féach na Cartúsinigh, agus na Cisterstingh, agus manaigh agus mná riaghailta eile, mórán acu, conus mar a dh'eirigidh siadh gach aon oidheche chun cantainne salm a dhéanamh chun an Tighearna.

Ba náireach an bheart duit-se, dá bhrigh sin, bheith ann-leisgeamhail san obair bheannuithé, agus na daoine naomhtha san go léir ag moladh Dé le fonn.

9. O, nách truaigh son ní eile bheith le déanamh againn ach bheith ag moladh an Tighearna Dia ó n-ár gcroidhe agus ó n-ár mbéal go h-iomlán!

O, dá mba nár ghádh dhuit choidhe che ithe ná ól ná codladh dhéanamh, ach neart a bheith dhuit ar bheith i gcomhnuidhe ag moladh Dé, ach samhain: nuair a bhéadh gnó spioradálta nó foghlum agat le déanamh; nách aobhunn a bhéadh an saoghal agat seachas mar atá anois, nuair atá ort riachtanaisí líonmhara an chuirp d'fhriothalamh.

Is truaigh gan na riachtanaisí sin tógtha uainn i dreó ná beachd oraing

hóguiní ach bie an anama, an bie ná blasimíd ach go ró anav.

10. Nuair a vfon duini i dreó ná bíon an veaun ige er éngi cruhuihi shoobas a cháili, ansan ishea hosanyin shé er veaun a veh i geart ige er Ghie. Ansan, lesh, ishea veh shé lán tásda le pé rod a hitig anach.

An uer shin ní chuirhig flúirshi áhas er, ná ní chuirhig ganachúise hásav er, mar fáca shé é féin agus gach ní eili fé Ghie er faq, le lán vuinín, mar ishé Die a chuid an fáil. Mar ní héan árod chun bás ná er neavní ó Ghie, óir tá gach ní beó gho, a diánav a hoile er leaga súl, gan ruineas.

II. Cuiníg a góny er a voirhan, agus er conus mar ná filean an ayim-shear a cayiltéar.

Níl an torántacht le fáil agat gan im-níov agus aireachas. Má hosanyin tú er veh paúar tosa-noír er veh go holc.

Ach má ghuinean tú díshal er veh im-níoch tiucúig sueneas muar ort, agus ní vohóir aon-chrusas san obuir, mar beg grásda Dé agat agus grá do'n vah.

An té atá dúthrachdach, inníoch, tá shé olav do pé rod a huicúig er.

Is mó de ghníov cur a guingiv droh viau agus dováileof ná alus muar a chur díot a diánav ebiri.

a thógaint ach biadh an anama, an biadh ná blasimíd ach go ró anamh.

10. Nuair a bhíonn duine i dreó ná bíonn aon bheann aige ar aon ní cruthithe seachas a chéile, ansan iseadh thosnuigheann sé ar bheann a bheith i gceart aige ar Dhia. Ansan, leis, iseadh bheith sé lán tsásta le pé rud a thuitfidh amach.

An uair sin ní chuirfidh flúirse áhas air, ná ní chuirfidh ganachúise mí-shásamh air, mar fágtaidh sé é féin agus gach ní eile fé Dhia ar fad, le lán mbainighin, mar is é Dia a chuid an tsaothal. Mar ní théigheann aon rud chun bás ná ar neamhní ó Dhia, óir tá gach ní beó dho, ag déanamh a thoile ar leagadh súl, gan rígh-neas.

II. Cuimhnigh i gcómhnuidhe ar an bhfoirchean, agus ar conus mar ná filléann an aimsear a cailítear.

Níl an fhóraontacht le fáil agat gan inníomh agus aireachas.

Má thosnuigheann tú ar bheith paúar tosnóchair ar bheith go holc.

Ach má dheineann tú dícheall ar bheith innídeach tíoctaidh suaimh-neas nóir ort, agus ní mhothóchair aon chruadhás san obair, mar beidh grásta Dé agat agus grá don mhaith.

An té atá dúthrachdach, innídeach, tá sé ollamh do pé rud a thíoctaidh air.

Is mó de ghníomh cur i gcóimhíbh droch mbian agus dobháileof ná allus nóir a chur díot ag déanamh oibre.

An té ná sheachanóig na peacy
beaga titi shé, i nieg er nieg, in sna
peacuiv muara.

Beg áhas ort a góny um bráhnóna
má víon an lá caiti go tairifeach agat.

Bí a fairi ort féin. Bí ad' sbriuca
féin. Bí ad' chóirliú féin. Pé rod a
ghianhig éngi eli ná túir faifi ionat
féin.

Le veh dian ort féin ishea ghianhir
leas t'anama.
Amen.

An té ná seachnóchaidh na peacai
beaga tuitfidh sé, i ndiaidh ar ndiaidh,
ins na peacafbh móra.

Beidh áthas ort i gcómhuidhe um
thráhnóna má bhionn an lá caithte
go tairbheach agat.

Bí ag faire ort féin. Bí ad' sprioc-
adh féin. Bí ad' chómhairliú féin. Pé
rud a dhéanfaidh soinne eile ná
tabhair faillighe ionat féin.

Le bheith dian ort féin iseadh
dhéanfuir leas t'anama.
Amen.

192457
NATIONAL
LIBRARY OF
IRELAND